கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

(காலத்தை வென்ற கவிஞர்கள்)

பானுகுமார் படைப்புலகம்

www.banukumar.in

கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

(காலத்தை வென்ற கவிஞர்கள்)

இலக்கிய திறனும் கருத்தியலும்

அருள்நிதி

மன்னார்குடி பானுகுமார்

1. இலக்கிய திறனாய்வு
2. நடை நடை
3. எதுகை
4. சீர் எதுவை
5. மோனை நலன்
6. கம்பர் தரும் மோனை நலன்
7. வண்ணம் வண்ணம்
8. இயைபு இயைபு
9. முரண் முரண்
10. நாடும் அரசும்
11. சிறந்த ஆட்சி
12. இறைச்சிந்தனைகள்
13. மானுடம் வென்றதம்மா!
14. மனித நேய தோற்றம்
15. மனித நேயமும் கம்பனும்
16. மனித நேயமும் மகரிஷியும்

கவிதை - ஓர் அரிய கலை.நுண்ணிய கலை.கவிதையை யாத்த கவிஞனின் உணர்ச்சியை அதைப் படிப்போரிடமும் உண்டாக்கவல்ல அற்புத சாதனம்.

கவிதையனுபவம்.அது கூறும் பொருளில் இல்லை.கூறும் முறையில் தான் இருக்கிறது.

கவிஞன் தான் பெற்ற உணர்ச்சிகளைத் தன் கவிதைகளைப் படிப்போரும் பெற வேண்டும் என்று எண்ணிச் சில யுக்தி முறைகளைக் கையாண்டு கவிதையைப் படைக்கிறான்.

அந்த யுக்தி முறைகளால் உணர்ச்சியை அதில் பொதிய வைக்கிறான்.

கற்பனை,சொற்களின் அமைப்பு முறை,ஒலி நயம்,யாப்பு முறை, அணி நலன்,தொடை நயம்,குறிப்புப் பொருள் ,சுவைகள் போன்ற சில முறைகளை மேற்கொண்டு கவிதையைப் படைக்கிறான்.

கவிதையைப் படிக்க வேண்டிய முறையில் இவை தோன்றுமாறு படித்தால் கவிஞன் பெற்ற அனுபவத்தையே நாமும் பெறுகிறோம்.

கவிஞன் மேற்கொள்ளும் யுக்தி முறைகளையெல்லாம் ஓரளவு விளக்கமாக எடுத்தியம்புவது கவிதையின் சிறப்பு.

ஒரு மொழியின் அமைப்பினையும் அதன் பயன்பாட்டினையும், உணர்ச்சிக் கூறுகளையும் ஆழமான கருத்துகளையும் நடையியல் உத்திகளின் துணைகொண்டு விளக்குவதே மொழி நடை என்படும்.

இலக்கியங்கள் உலக மகா காவியங்கள் எனப் போற்றப்படுவதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. எனினும் அதற்கு அவ்விலக்கியங்களை எழுதிய படைப்பாளிகளின் மொழிநடையும் ஒரு காரணமாகும்.

படைப்பாளியின் மொழி ஆளுமை அவ்விலக்கியங்களின் மொழி நடையில் வெளிப்படுவதால்தான் வள்ளுவரின் நடை, திருமூலரின் நடை, மாணிக்கவாசகரின் நடை, வள்ளலாரின் நடை, பாரதியின் நடை, வேதாத்திரி மகரிஷியின் நடை, சேக்ஸ்பியரின் நடை, மில்டனின் நடை, வேர்ட்ஸ் வொர்த்தின் நடை என படைப்பாளிகளின் பெயரால் நடையழகு போற்றப்படுகின்றது.

உலக மகா காப்பியங்களின் வரிசையிலே வைத்து எண்ணத்தக்கவற்றில் கம்பனின் கம்பராமாயணமும் ஒன்றாகும்.

ஆன்மீகத்தை அறிவியல் பார்வையில் மானுடத்திற்கு கொண்டு சென்ற இலக்கியங்களில் வேதாத்திரியமும் ஒன்றாகும்.

வால்மீகி இராமாயணத்தின் வழி நூலாக அமைந்த போதும் கம்பன் தான் எழுதிய இராமகாதையை தமிழ்நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களுக்கும் பண்பாடுகளுக்கும் ஏற்ற வகையில் மாற்றியமைத்து தமிழ் மக்கள் அனைவரும் விரும்பிச் சுவைக்கும் வண்ணம் படைத்துள்ளார்.

வாழையடி வாழையாக வந்த பல மகான்களின் வரிசையில் வந்த வேதாத்திரி மகரிஷியின் வேதாத்திரியத்தில் மானுடத்திற்குத் தேவையான பண்பாட்டு கூறுகளை சமுதாயம் விரும்பிச் சுவைக்கும் வண்ணம் படைத்துள்ளார்.

கம்பர், மக்கள் வாழ்வை நெறிப்படுத்தக்கூடிய சிறந்த நீதிகளையும் கதைப் போக்கில் சுட்டிச் செல்கின்றார்.

வேதாத்திரியோ மானுடத்தை நெறிப்படுத்தக் கூடிய அறத்தையும் இறையுணர்வையும் நீதிகளையும் கவிகளாகவும் உரைநடைகளாகவும் உரைகளாகவும் சொல்லி வழிநடத்துகிறார்

.

கம்பரும் வேதாத்திரியமும் “சொல்லுக்குள் வாக்கியத்தைச்

சுருக்கி வைத்த கவிப்புலவர்கள்” “சூத்திரம் போல் பாட்டெழுதும் சுகக்கவிஞர்கள்”

கம்பனையும் வள்ளுவனையும் இளங்கோவடிகளையும் அவர்கள் தமிழ் மொழிக்கு இறவாப் புகழுடைய இலக்கியங்களைத் தந்தமைக்காகப் பாரதியும் போற்றுகிறார்.

கம்பனின் கவிதைகளும் வேதாத்திரியத்தில் கவிதைகளும் கற்பாரைப் பெரிதும் கவர வல்லனவாகும்.

காலத்தைக் கடந்து இன்றளவும் சிறப்புப் பெற்று விளங்குவதற்குக் காரணம் என்ன? இராமகவிதையின் மற்றும் வேதாத்திரிய கவிதையின் கருவும் உருவுமேயாகும்.

இலக்கியங்கள் கூறவந்த கருத்துகளால் மட்டுமின்றி அக்கருத்துகளைத் கூறும் திறத்தாலும் அவை உயிர் பெற்று விளங்குகின்றன.

அந்த வகையில் கம்பரும் வேதாத்திரியமும் தம் இலக்கியங்களை எவ்வாறான நடையில் வெளிப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை காண்போம்

நடை நடை நடை

நடை என்பதற்குப் பல்வேறு அறிஞர்கள் விளக்கங்களை அளித்துள்ளனர். கம்பரும் சிறந்த பாட்டு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை விளக்கியுள்ளார்.

"புவியனுக்கணியாய் ஆன்ற பொருள் தந்து புலத்திற்றாகி
அவியகத் துறைகள் தாங்கி ஐந்திணை நெறிய ளாவுச்
சிவியுறத் தெளிந்து தண்ணென்று ஒழுக்கமும் தழுவுச் சான்றோர்
கவியெனக் கிடந்த கோதா வரியினை வீரர் கண்டார்."
(ஆரண்ய காண்டம், சூர்ப்ப.1)

மஞ்சு சூழ்ந்த மலையிடைப் பிறந்து பஞ்சவடித் தலத்தை அழகு செய்து நடந்த கோதாவரி ஆறு சான்றோர். கவிபோல் விளங்கிற்று என்று கம்பர் கூறுகிறார்.

ஆன்ற பெருமை வாய்ந்த கோதாவரி ஆறு சான்றோர் கவிபோல் விளங்கிற்று என்று கம்பன் அமைத்த உவமையின் அழகினை ஆராய்ந்தறிந்தால் எக்காலும் எல்லோருக்கும் இன்பம் பயப்பதாகும்.

கல்லிடைப் பிறக்கும் கோதாவரியும் கவிஞர் **நாவிற் பிறக்கும் நற்கவியும் புவியினுக்கணியாய்ப் பொருந்தித் திகழ்வன என்றும் ஆன்ற பொருள் தரும் அருமை வாய்ந்தன என்றும் அரியத்**

துறைகளைத் தாங்கி ஐந்திணை நெறியளாவிச் செல்வன என்றும் கவியுறத் தெளிந்து சீரிய ஒழுக்கம் தழுவிச் செல்லும் தகையன என்றும் கூறுகிறார்.

இதன் வழி கம்பர் அணி நயம், ஆழ்ந்த பொருட் சிறப்பு, அகப்பொருள் துறைகள், ஐந்திணை வருணனை முதலியன அமைத்து தெளிவும் குளிர்ந்த ஒழுக்கமும் உடையதாக விளங்குவதே பாட்டு என்கிறார்.

"உரிய சொற்கள் உரிய இடங்களில் பொருந்தி நடப்பதே நடை. மொழியில் அழுத்தத்தையும் தெளிவையும் உருவாக்க முயலும் எல்லா வழிவகைகளையும் மொழிநடையியலின் கீழ் அடக்கலாம்.

இவற்றில் எல்லா மொழிகளிலும் பழமையான மொழியில் கூட ஊடுருவிச் செல்லும் உருவகங்களும் எல்லா அணி உருவகங்களும் சொற்றொடர் அமைப்பும் அடங்கும்.

அடுக்கு நிலை, நிறைவு, உயர்வு நவிற்சி, உச்சநிலை என்றினை உருவகங்களை அழகிய நடைக்குரியவை என ரெனி வெல்லாக் (1966:262) கூறுகிறார்

நடையியற் கூறுகளை மூன்று நிலைகளில் இனங்காண முடியும் என்பார் ஸ்டீ:ஃபன் உல்மாஸ் (1966).

மொழியியலை ஒட்டியே இவை விளக்கப்படுகின்றன. ஒலிநிலை, சொல்நிலை, தொடக்கநிலை ஆகியவையே அம்மூன்று நிலைகளுமாகும்.

கவிதை நடையில் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் உத்தி. பின்பற்றப்படுவதால் நீக்கல் உத்தி ஒரு இன்றியமையாத திட்டப் பாங்காகக் கருதப்படுகின்றது.

வேற்றுமை உருபுகள், உம்மை உருபு, உவம உருபு போன்ற செயலிகள் கவிதை வடிவில் பெரிதும் நீக்கப்படுகின்றன. கவிதை நடையில் ஒலி நிலையில் பல திட்டப் பாங்குகள் ஆளப்படுகின்றன.

எதுகை, மோனை, முரண், இயைபு, ஓசை போன்ற பல பாங்குகள் இங்கு கையாளப்படுகின்றன. உருவகம், இறைச்சி, உள்ளுறை போன்றவை கவிதையிலேயே பெரிதும் ஆளப்படுகின்றன.

விளைவாக இலக்கண நிலைமாற்றம் கவிதை நடையில் பெரிதும் காணப்படுகின்றது.

இந்நிலை மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியாவிட்டால் கவிதையின் கருவைப் புரிந்து கொள்ள இயலாமற் போகும்.

இவற்றைக் கணக்கிடுவதன் மூலமும் ஆசிரியரை இனங்காண முடியும்.

இத்திட்டப் பாங்குகளின் அடிப்படையில் கம்பனின் நடை கூறுகளை ஒலிநிலையில் மட்டும் இங்கு ஆராயப்படுகின்றது.

ஒலிநிலையில் எதுகை, மோனை, முரண், இயைபு போன்றவை அதிகம் இடம் பெறுவதற்கு அடிப்படைக் காரணம் உண்டு.

பழங்காலத்தில் இலக்கியங்கள் வாய் மொழியாகவே வழங்கப்பட்டன.

அவற்றை அப்படியே மனப்பாடம் செய்ய மனதில் பதிய வைக்கும் நினைவாற்றலுக்கு மிகுந்த தேவை இருந்தது

இந்நினைவாற்றலை எளிதாக வளர்த்துக் கொள்ளுவதற்குச் சில உத்திகள் தேவைப் பட்டன.

சில ஒலிகளோ, சொற்களோ, தொடர்களோ, திரும்பத் திரும்பப் பயின்று வருமானால் முழுப் பாடலையும் எளிதாக நினைவிற் கொள்ள முடியும்.

வேதாத்திரிய கவிதைகளில் மரபின் சாயலும், புதுமையின் எழிலும் இழையோடியுள்ளன.

அவைகளில் உலகளாவிய நோக்கும், விஞ்ஞானப் பார்வையும் மெஞ்ஞான அறிவும், மன உணர்வின் வெளிப்பாடும், இலக்கியம் போற்றலும் என பலவகைக் கருக்கள் உருப்பெறுகின்றன.

கவிதையின் நடை என்பது கவிதையின் கருத்திலும், கவிதையின் மொழியிலும்தான் புதைந்திருக்கிறது.

கருத்தையும், மொழியையும் யைாளும் விதத்தில் தான் கவிதையின் நடை வெளிப்படுகிறது.

அணுவினது தத்துவத்தை யான் ஆராய்ந்தேன்
அண்டபிண்ட சராசரங்கள்
அணுவினிலே சூடுண்டு குளிரும் உண்டு
அதனுள்ளே காந்தமென்ற உயிரும் உண்டு”

இவ்வுயைில் சொற்களை இயல்பாகக் கையாண்டு மொழியின் நடைக்கு ஓர் உயரிய பண்பினை ஊட்டியுள்ளது வேதாத்திரியம். எளிய பதங்களை இட்டு தாம் சொல்ல பொருளைத் திறம்படப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

எதுகை எதுகை எதுகை

அடிதோறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது அடி எதுகை எனப்படும். கம்பராமாயணத்திலுள்ள பெரும் பாலான பாடல்களில் அடியெதுகை கையாளப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக,

“எனக்கு நல்லையும் அல்லைநீ என்மகன் பரதன்
தனக்கு நல்லையும் அல்லை அத் தருமமே நோக்கின்
உனக்கு நல்லையும் அல்லைவந் தூழ்வினை தூண்ட
மனக்கு நல்லன சொல்லினை மதியிலா மனத்தோய்

நான்கு அடிகளில் முதல் சீரிலும் இரண்டாம் சீரிலும் மூன்றாம் சீரிலும் இரண்டாம் எழுத்துகள் ஒன்றிவர தொடுக்கப்பட்ட முற்று எதுகை கையாளப்பட்டுள்ளது.

முற்றெதுகை கம்பரால் பெரும்பான்மையான இடங்களில் கையாளப்பட்டுள்ளது. இஃது கம்பரின் தனிச் சிறப்பாகும்.

சீர் எதுகை

சீர் தோறும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது ஓர் எதுகை ஆகும். அடியெதுகையைப் போன்று சீர் எதுகையை கம்பர் அதிகம் பயன்படுத்தவில்லை. என்பது கம்பரின் தனிச் சிறப்பாகும். சான்றாக,

“மந்தாரம் உந்து மகரந்தம் மணந்த வாடை”

வேதாத்திரியத்தில் எதுகை இன்றியமையாத இடத்தைப் பெறுகிறது. அடிதோறும் முதற்சீரின் முதலொழுத்துத் தம்முள் அளவொத்து இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது அடி எதுகையாகும். இத்தகைய கருத்தோட்டம் அமைய வேதாரத்திரிய கவிதைகள் ஏராளமாக உள்ளன.

அணு தோன்றக்....
அணு நிலைக்கு....
அணுவுக்குப் பின்..
அணுவியக்கம்.........

இறையாற்றலின் தன்மைகளையும், சிறப்புகளையும் அறியாமலும், அலட்சியம் செய்தும், தன் முனைப்போடு செயல்பட்டும், மன ஆற்றல் அளவு மீறியும், முறை மாறியும் செயல்பட்டால் அதற்கேற்றபடி பின்விளைவுகளை அனுபவிப்பர் என்ற கருத்தினைக் கூற வந்த வேதாத்திரியம்,

தப்புக் கணக்கிட்டுத் தானொன்றை எதிர்பார்த்தால்
ஒப்புமோ இயற்கை விதி? ஒழுங்கமைப்பிற் கேற்றபடி
அப்போதைக்கப்போதே அளிக்கும் சரிவிளைவு
எப்போதும் கவலையுற்று இடர்ப்படுவார் இதையுணரார்”

இச்செயலில் தப்பு, ஒப்பு, அப்போது, எப்போது போன்ற சொற்களில் உள்ள இரண்டாம் எழுத்து ஒன்று போல் அமைந்து செய்யுளின் இனிமைக்கும், எளிமைக்கும், எளிதில் நினைவில் கொள்ளும் தன்மைக்கும் வழிவகுப்பதாக அமைகிறது.

மோனை நலன்

பாடல் அடிகளில், சீர்களில் முதலெழுத்து அல்லது அவற்றுக்குரிய கிளையெழுத்துகள் ஒன்றி அமைந்து ஒலிநலன் ஊட்டுவது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

இலக்கண அணிகளால் மோனை இருவகைப்படுத்தப்படும் . அடிமோனை , சீர்மோனை என்பனவாகும் அவை. தமிழ்க் கவிதை மரபில் சீர்மோனை வழக்கிலுள்ளது.

அடிமோனை குறித்து இலக்கண நூல்கள் பேசுகின்ற போதிலும் அடிமோனை ஆட்சி அருகிய வழக்கே, அடிமோனை என்பது பாடலின் ஒவ்வொரு அடியின் முதலெழுத்தும் மோனை ஒன்ற அமைவதாகும்

இவ்விலக்கணம் பொருந்திய பாடல்களை நாம் உரையாசிரியர்களின் எடுத்துக் காட்டுகளிலிருந்தே பெரிதும் அறிகின்றோம்.

இக்காலப் புதுக்கவிதைகளிலும், ஐக்கூலி மரைக்கூ முதலிய வடிவங்களிலும் அடிமோனை ஆட்சியைப் பரவலாகக் காண்கின்றோம்

இத்தகு இலக்கிய , இலக்கணச் சூழலில் மகரிஷியின் மரபுக் கவிதைகள் ஆங்காங்கு அடிமோனைத்தொடை ஆட்சியுடன் அமைந்துள்ளமை வியந்து சுட்டத் தக்கனவாய் விளங்குகின்றன.

பின்வரும் பாடற்பகுதி அடிமோனைத்தொடை அழகுற அமைந்துள்ளமைக்குச் சிறந்த காட்டாகும்.

உணர்ச்சிப் பெட்டியாம் உடலுயிர் கட்டு
உட்பொரு ளாகவும் முன்உயிர் உடல்களாய்
உள்ள என் அன்னையை , தந்தையை மதிப்பொடு
உள்ளத்தில் வைத்து வணங்கினேன் உருக்கமாய்
உயிரையும் அறிவையும் என்னுளே செலுத்தி
உயர்தவ முறையை உணர்த்திய ஞான

ஆசான் அவர்களை அன்போடு வணங்கினேன்
அன்னவர் உணர்த்திய ஆக்கினைச் சக்கர
அசைவில் சுழலில் அறிவைப் பொருத்தஎன்
அறிவு ஓர்மையில் நிலைத்து அமர்ந்தது
என்நிலை மறந்து நான் இனிஎச் செயலையும்
எங்கும் எப்போதும் இயற்றா திருக்கவும்
முன் , நிகழ் , பின்எனும் முக்காலத் தையும்
முறையாய் இணைத்து நினைக்கவும் பேசவும்
செய்யவும் ஏற்ற திறன்வளர் கின்றது.
உய்யநல் லறிவின் ஒளிமிகு கின்றது.” (ஞாக..□□,பக்.560,561)

இத்தகைய அடிமோனை ஆட்சிகள் மட்டுமல்லாமல் நாற்சீர் அடிகளில் பொழிப்பு மோனையைத் தவறாது அமைக்கும் தகுதிறத்தை வேதாத்திரியக் கவிதைகளில் பெரிதும் காண முடிகின்றது .

கழிநெடிலடிகளால் ஆன பாக்களில் மோனை எந்தெந்த இடங்களில் அமையவேண்டும் என்பதற்கு இலக்கண நூல்கள் விதி எதுவும் கூறவில்லை.

எனினும் இலக்கிய மரபில் எந்தெந்த இடங்களில் மோனையை அமைக்க வேண்டும் என்பதற்கு எழுதப்படாத விதியொன்று தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகின்றது.

தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் இவ்வெழுதப்படாத விதி சற்றும் வழுவாத நிலையில் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது.

இலக்கண நூல்களில் விதிகள் இல்லாத போதிலும் முன்னை இலக்கியப் பயிற்சியால் மகரிஷி அவர்களும் சற்றும் வழுவின்றித் தம் பாடல்களில் இம்மோனை அமைக்கும் மரபை அடியொற்றி யுள்ளார்.

காட்டாக இவ்வாறு மோனையமைந்த எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தப் பாடலொன்றை இங்குக் காணலாம்.

உற்றார்கள் மனம் ஒத்த , சமூகம் ஏற்ற
ஒழுக்கமும்சூழ் நிலைக்கிசைந்த ஆண்பெண் நட்பு
வற்றாது ஒளிர்காந்த விளக்கி னுள்ளே
வந்திணையும் இருவிதமின் கம்பி கள்போல்
சற்றேனும் களங்கமிலா நலம்ப யக்கும்
சன்மார்க்க நட்பொழுக்கம் இதுவே யாகும்
மற்றான முறைநட்பு, அக்கம்பி கள்போய்
மத்தியிலே ஒன்றிட்ட விளைவை ஒக்கும்." (ஞாக.பா..962)

காய் காய் மா தேமா என்ற வாய்பாடு கொண்ட எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தத்தில் (அடுத்த அரையடியில்) மோனை அமைதல் மரபு. இம்மரபு இம்மரபு போற்றப்பட்டுள்ளமையை இப்பாடலால் அறியலாம்.

கம்பர் தரும் மோனை நலம்

அடிதோறும் முதல் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அடி மோனை ஆகும். கம்பர் அடிமோனையை தம்பாடல்களில் அரிதாகவே பயன்படுத்தியுள்ளார்.

எனக்கு நல்லையும் அல்லை நீ என் மகன் பரதன்
தனக்கு நல்லையும் அல்லை அத் அத் தருமமே நோக்கின்
உனக்கு நல்லையும் அல்லைவந் தூழ்வினை தூண்ட
மனக்கு நல்லன சொல்லிகை மதியில் மனத்தோய்"

என மோனையில் முதல் சீரில் அல்லாமல் இரண்டாம் மூன்றாம் சீர்களில் முதல் எழுத்து ஒன்றி வர தொடுக்கப்பட்ட அடிமோனை கம்பரால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நான்கு அடிகளிலும் முதல் சீரில் முதல் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுக்கப்பட்ட மோனையை கம்பர் ஏன் பயன் படுத்தவில்லை என்பது ஆய்வுக்குரியதாகும்.

கணினி தொழில் நுட்ப உதவியுடன் இஃது ஆராய்ந்து பார்த்தால் எத்தனை விழுக்காடு என்பதை கண்டுபிடிக்கலாம்.

சீர் தோறும் முதல் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது சீர் மோனை எனப்படும்.

முதல் சீரிலும் இரண்டாம் சீரிலும் முதல் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது சீர் இணை மோனை எனப்படும். இஃது பரவலாகக் காணப்படுகின்றது.

"முந்தினர் முரண் இலர் சிலவர் மொய் அமர்
நின்று நின்று இலை சில விளம்ப நோகச்கிலென்
நன்று இனி நரரொரு குரங்கை நாம் அறக்
குழுமி மேகங்களை குமுறின குளிர்வளி கொணர்ந்து
தேவரும் அடங்கினர் இயக்கர் கிந்தினர்
தாவரும் தாவை தருக்குத் தாழ்ந்தனர்"

இங்கு முதல், நான்காம் சீர்களில் முதல் எழுத்து ஒன்றி வந்த கீழ்க்கதுவாய் மோனை அமைந்துள்ளது.

செற்றார் எதிர்வரும்....

"முற்றி மூன்று உலகுக்கும் முதல்வன் ஆயது"

இந்த அடியில் முதல் மற்றும் நான்காம் சீரில் முதல் எழுத்து ஒன்றிவர ஒரூஉ மோனை அமைந்துள்ளது.

கம்பர் ஓர் மோனையில் இணை மோனையை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

செய்யுளில் , முதல் சொல்லின் முதல் எழுத்தைப் போலவே அடுத்த அடிகளில் வருகின்ற சொல்லின் முதல் எழுத்து அமைந்திருப்பின் அதனை மோனை என அழைப்பர்.

செய்யுள் வரிகள் மீது நாட்டம் கொள்ளவும் , எளிதில் மனனம் செய்யவும இனிமையான ஓசைக்காகவும் மோனை அமைப்பினைப் பயன்படுத்தி மக்களின் மனம் கவரும் பாக்களை இயற்றியுள்ளார் அருட்தந்தை மகரிஷி அவர்கள்.

செய்யுள் வரிகள் மோனை அமைந்திருக்கிறது என்பதை விடத் தாம் சொல்ல வந்த ஆழமான கருத்தினை இலகுவாக வெளியிடுவதில் கை தேர்ந்தவராக இருப்பதை அவரது பாடல்கள் வழிக் காண முடிகிறது. சான்றாக,

உலகம் என்ற மண்மீது அனைவரும் பிறந்தோம்
   உயிர்காக்கும் காற்று ஒன்றே மூச்சு விடுவதற்கு
உலகெங்கும் ஒளிவீசும் சூரியனும் ஒன்றே
   உள்ளகடல் ஒன்றேநீர் ஆவியாகப் பொழிய
உலகில் உள்ளோர் எவரும் இதில் ஒன்றும் செய்ததில்லை
   ஒவ்வொருவரும் பிறந்து வாழ்ந்து செத்துப்போவார்
உலகில் ஒரு பகுதியினர் மற்றவரைக் கொன்று
   உயிர்வாழ்தல் நீதியெனில் கொலைஞர்களே மிஞ்சும்"
(ஞாக.பா.1780)

என்ற வரிகளில் இயற்கை நமக்கு வாரி வழங்கியிருக்கும் கொடையையும், உலக மக்களின். பங்கு இவற்றில் ஒன்றுமே இல்லை என்பதையும்,

இவற்றை எல்லாம் அனுபவிக்கப் பிறந்தவர்களே மக்கள் என்பதையும், தெளிவாக எடுத்துக் கூறுவதோடு, போரினால் ஒரு பகுதி மக்கள் அழிவதும் மற்றவர்கள் உயிரோடு வாழும் கொலைஞர்கள் எனவும் தம் கருத்தை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைக்கிறார்.

செய்யுள் வரிகளின் முதல் எழுத்து ஒரே ஓசை உடையதாக அமைந்திருப்பதும் காற்றினை, உயிர்காக்கும் காற்று என்றும் , சூரியனை ஒளி வீசும் சூரியன் என்றும், கடலினை, உள்ள கடல் என்றும் அடைமொழி கொடுத்து விளக்கியிருப்பது மேலும் மெருகூட்டுவதாகவே அமைகிறது.

போரை விடுத்து அமைதியான வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என் நற்கருத்தினை நயம்பட விளக்குகிறார் நம் அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி

வண்ணம்

ஒலி நிலையில் காணப்படும் மற்றுமொரு உத்தி வண்ணம் எனப்படும். ஒரே ஒலி அல்லது அதற்கிணமான ஒலிகள் ஓர் அடியிலோ செய்யுள் முழுவதுமோ இடம் பெறுவதை வண்ணம் என்பர்.

வல்லெழுத்துக்கள் இடம் பெற்றால் வல்லெழுத்து வண்ணம் என்றும், மெல்லினம் பயின்று வந்தால் மெல்லெழுத்து வண்ணம் என்றும், இடையினம் வந்தால் இடையெழுத்து வண்ணம் என்றும் விளக்குவர்.

வேதாத்திரியத்தின் இடையெழுத்து வண்ணம் அமைந்த செய்யுள் வரிகளை இங்கே காண்போம்!

வாழவேண்டும் என்றெண்ணி உலகமீது
வந்ததில்லை எனினும் நாம் பிறந்துவிட்டோம்
வாழவேண்டும் உலகில் ஆயுள் மட்டும்
வாழ்ந்தோர்கள் அனுபவத்தைத் தொடர்ந்து பற்றி
வாழவென்ற உரிமை எல்லோர்க்கும் உண்டு
வாழ்வோர்க்குச் சாதகமாய் வாழுமட்டும்
வாழஉள்ள அனைவருமே ஒன்று கூடி
வகுத்திடுவோம் ஒருதிட்டம் வளமாய் வாழ" (ஞாக.பா.829)

சொற்சிலம்பாடும் சுதந்தரராய் மகரிஷியின் பாடல்கள் அமைந்திருப்பது கற்போர் நெஞ்சங்களைக் கவினுறச் செய்யும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை.

கம்பராமாயணத்தில் இராமபிரானின் அம்பு இராவணன் உடலுக்குள் புகுந்து சீதாபிராட்டியாரின் நினைவு எந்தப் பகுதியிலாவது இருக்கிறதா என்று உடல் முழுக்கச் சுற்றி வந்து மறுபக்கம் வெளியேறியதாக விளக்குவார் கம்பர்.

இராவணன் உடல் முழுக்கச் சுற்றி சுற்றி வந்த அம்பைப் போல அருட்தந்தையின் அமுத வரிகளில் வாழ என்ற சொல், செய்யுள்

வரிகளின் முதலிலும், இடையிலும், இறுதி வரியின் முடிவிலும் சுற்றி வந்து சிறப்புச் சேர்க்கின்றது

வளமாய் வாழவேண்டும் என்பதையே தம் களமாய் அமைத்துக் கொண்ட மகரிஷியின் கருத்துகள் உலகமெல்லாம் பரவும் போது போரில்லாப் புது உலகம் புதிதாகத் தோன்றிவிடும்.

ஒலி நிலையில் காணப்படும் மற்றொரு உத்தி வண்ணமாகும். ஒரே ஒலி அல்லது அதற்கிணையான ஒலிகள் ஒரு அடியிலோ. பாடல் முழுவதுமோ பயின்று வருவதனையே வண்ணம் என்கின்றனர்.

வல்லெழுத்துக்கள் மிகுந்து வருமானால் வல்லெழுத்து வண்ணம், மெல்லெழுத்து மிகுந்து வருமானால் மெல்லெழுத்து வண்ணம் எனப்படும்.

இவ்விரு வண்ணங்களையும் மிக அழகாகப் பயன் படுத்தியுள்ளார் கம்பர்.தூங்குகின்ற கும்பகர்ணனை எழுப்ப பெரும் முயற்சிகள் செய்கின்றனர்.

இரு பெண்கள் நெல் குற்றும் பொழுது இரு உலக்கைகளை மாறி மாறி குற்றுவதைப் போல அமைந்துள்ளது. அப்பாடல் கிங்கரர்கள் கோபம் கொண்டு கும்பகர்ணனை எழுப்புகின்றனர்

"உறங்குகின்ற கும்பகர்ண
உங்கள் மாய வாழ்வு எலாம்
இறங்கின்றது இன்று காண்
எழுந்திராய்! எழுந்திராய்
கறங்கு போல வில் பிடித்த
காலதூதர் கையிலே
உறங்குவாய் உறங்குவாய்
இனிக்கிடந்து உறங்குவாய்".

இப்பாடலில் வல்லின வண்ணம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், இராவணின் தங்கை சூர்ப்பனகை பஞ்சவடியென்னும் சோலையை நோக்கிப் புறப்பட்டாள்.

மயிலின் சாயலும், அன்னத்தின் அணி நடையும் வாய்ந்த மங்கை பஞ்சின் மெல்லடிப் பாதங்கள் படியில் தோய பர்ணசாலையை நோக்கி வருகின்ற அந்த பான்மையை,

"பஞ்சி ஒளிர். விஞ்சு குளிர் பல்லவம் அனுங்க
செஞ்செவிய கஞ்சம்நிகர், சிறயள் ஆகி
அஞ்சொல் இளமஞ்ஞை என, அன்னம் என, மின்னும்
வஞ்சி என, நஞ்சம் என, வஞ்சி மகள் வந்தாள்".

அன்னம் போல் நடந்து வந்த அழகினை மெல்லிசை வண்ணத்தால் எழுதியமைந்த கம்பரின் கவித்திறம் கற்போர் கருத்தினைக் கவர்வதாகும்.

இயைபு இயைபு இயைபு

ஒலிநிலையில் இயைபு என்பது மற்றொரு திட்டம் பாங்காகும். பெரும் பாலான இலக்கியங்களில் இதனைக் காண்கையில் தமிழ் இலக்கியம் இதில் மாறுபட்டு நிற்கிறது.

ஆங்கிலம் முதலான மொழிகளில் ஈற்று இயைபு காணப்படுகின்றது. தமிழில் பழைய இலக்கியங்களில்

கம்பர் ஈற்று இயைபினையும் அடிமுதல் இயைபினையும் கையாண்டுள்ளார்.

இவ்விரண்டில் மிகுந்து காணப்படுவது அடிமுதல் இயைபே. பெரும்பாலான பாடல்களில் எல்லா அடிகளிலும் முதல்சொல் இயைபு பெற்று விளங்குவதைக் காணலாம்.

"விழுந்தனர், கழன்றனர், வெகுண்டனர், திரிந்தார்
அழுந்தினர், அழுந்திலர், அகன்றிலர், அகன்றார்
எழுந்தனர், எழுந்திலர், எதிர்ந்தனர், முதிர்ந்தார்
ஒழிந்தனர், ஒழுந்திலர், உணர்ந்திலர்கள் ஒன்றும்"

இப்பாடலில் கம்பர் விழுந்தனர். அழுந்தினர், எழுந்தனர், ஒழிந்தனர் என அடி முதல் இயைபினையும் திரிந்தார், அகன்றார், முதிர்ந்தார் என அடியிறுதி இயைபினையும் கையாண்டுள்ளார்.

"சிறை பெற்றான், திகழ்கின்ற மேனியான்
முறை பெற்று ஆம் உலகு எங்கும் மூடினான்.
நிறை பெற்று ஆவிநெருப்பு உயிர்க்கும் வாள்
உறை பெற்றால் எனல் ஆம் உறுப்பினாள்".

அடி முதல் இயைபு கையாளப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

"மன்னவர் வருவாரும், மறையவர் நிறைவாரும்
இன்இசை மணியாழின் இசை மது நுகர்வாரும்
சென்னியத் திரிவாரும். விறலியர் செறிவாரும்
கன்னலின் மணவேலைக் கடிகைகள் தெரிவாரும்".

என்ற அடிகளில் அடி ஈற்று இயைபு கையாளப்பட்டுள்ளது.

"தேர்மிசை வருவாரும், கிவிகையில் வருவாரும்,
ஊர்தியில் வருவாரும், ஒளிமணி நிறைவுடைக்
கார்மிசை வருவாரும், கதிணியில் வருவாகும்
பார் மிசை வருவாரும், பண்டியில் உருவாகும்"

என்ற இப்பாடலில் தேர், ஊர், கார், பார் என அடி முதல் இயைபு, வருவாரும் என்னும் சொல் இரண்டாம் சீரில் இயைபாகவும், ஈற்று இயைபு கொண்டும் ஆக்கப்பட்டடள்ளது. இவ்வியைபு பாடலுக்கு ஒசை நயத்தைத் தருவதாக அமைந்துள்ளது.

ஒலி நிலையில் இயைபு என்பது இன்னொரு உத்தியாகும் .
தமிழ் மொழியமைப்பில் இயைபு (□□□□□□□) இன்றியமையாததாக அமைந்திருப்பது மொழியின் சிறப்பிற்கு வலு சேர்க்கிறது.

அது போன்று செய்யுளின் முதல் சொல்லின் ஈற்றெழுத்தும் அவ்வரியின் இறுதிச் சொல்லின் ஈற்றெழுத்தும் ஒன்று போல் இயைந்து வருவது இயைபு எனப்படும். ஈற்றெழுத்து இயைந்து வருவதை ஈற்றியைபு எனலாம்.

அருட்தந்தையின் வரிகளில் சில ஈற்று இயைபோடு அமைந்திருப்பதைக் காணலாம்.

உலகமெலாம் பருவமழை ஒத்தபடி பெய்யட்டும்
உழவரெலாம் தானியத்தை உவப்புடனே பெருக்கட்டும்"
(ஞாக.பா.1853)

என்ற வரிகளிலும்,

இயந்திரங்கள் இயக்குமுறை தொழில் நுட்பங்கள்
இயற்கை எழில் விநோதங்கள், அகண்ட வானில்" (ஞாக.பா.)

என்ற வரிகளிலும் இயைபு உத்தியைப் பயன்படுத்திப் பாடல் வரிகளை இனிமையாக்கியதோடு ஏழை எளிய வரும் உவகையோடும், உவப்போடும் வாழ வேண்டும் என்ற கருத்தினை, எல்லோரும் எல்லாமும் பெற வேண்டும் என்ற வகையில் விளக்கி மக்கள் மத்தியில் சிறப்புடன் விளங்கி நிற்கிறார்

அடி முதல் இயைபு அமையும் வகையில் கம்பர் பெரும்பான்மையான பாடல்களை அமைத்துள்ளார். சான்றாக,

"முடிவெழும் ஒலியில் முறையின் யாழ்நரம்பு
எழவெழும் ஒலியில் இமைப்பில் கண்ணினர்
விழவெழும் ஒலியில் வேறும் ஒன்றில்
அழவெழும் ஒலியலது அரச விதியே"

என்ற பாடலில் இராமன் பிரிவை எண்ணி மக்கள் அழுவதால் உண்டாகிய ஒலியைத் தவிர ஏனைய ஒலிகள் இல்லாதன ஆயின என்பதை இப்பாடல் குறிப்பிடுகின்றது.

முரண் முரண் முரண்

அடியிலோ, சீரிலோ சொற்கள் மொழியிலும் பொருளிலும் முரணுதல் முரண் ஆகும்.

"செறி கழல் அரக்கர்தம் அரசு சீரியோர்

நெறி அலது ஆதலில் நிலைக் கலாமையும்”

“இவனை இன்துணை உடைய போர் இராவணன், என்னே
புவனம் மூன்றையும் வென்றது ஒர்பொருள் எனப் புகழல்
சிவனை நான் முகத்து ஒருவனை, திருநெடுமால் ஆம்
அவனை அல்லவர் நிகர்ப்பவர் என்பதும் அறியேன்!”

கீதங்கள் இசைத்தனர் கின்னரர்; கீதம் நின்ற
பேதங்கள் இயைம்பினர் பேதையர் ஆடல் மிக்க
பூதங்கள் தொடர்ந்து புகழ்ந்தன; ஆசு ரேசர்
வேதங்கள் இயம்பினர்; தென்றல் விழுந்து செய்”

பொருள் முரணை விட சொல் முரண் அடிகளின் முதல் சீரில் அதிகம் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அடிதோறும் முதலில் சொல்லே, அதன் பொருளோ முரண்பட (எதிர்ச்சொல்லாய் – வேறுபாடாய்) வருவது அடிமுரணாகும். இந்நிலை வேதாத்திரிய கவிதைகளில் மிகுந்துள்ளன.

“விரிவான, பிரிவான, சரியான, பெரிதான”

“அஞ்ஞானம், விஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞானம், இஞ்ஞானம்”

முடிவுரை

கம்பர் ஒலிநிலையில் எதுகை, மோனை, முரண், இயைபு ஆகியவற்றை நடையியல் உத்திகளாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

வேதாத்ரியத்தில் நடை மக்களின் நடை என்றால் அது மிகைகயில்லை. பாமர மக்களும் படித்துப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய எளிய நடை. வேதாத்தியத்தின் படைப்புகள் பலவற்றுள் காணக்கிடைக்கும் மணிமகுடம் போன்ற கவிதை வரிகளை நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன.

கம்பராமாயணம் வேதாத்திரியம் முழுவதையும் புள்ளியியல், நடையியல் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து பார்த்தால் நடையியற் கூறுகள் துல்லியமாகக் கண்டறியப்படலாம்.

ஒலி நிலையிலும் சொல் நிலையிலும் தொடர் நிலையிலும் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கு ஒரு பரந்துபட்ட ஆய்வுக் களமாக கம்பராமாயணமும் வேதாத்திரியமும் அமைந்துள்ளது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

துணைநின்ற நூல்கள்

கம்பராமாயணம், சுவாமி சித்பவானந்தர்.

கம்பராமாயணம், வ.சுப.மாணிக்கம்

இணையதள தகவல்கள்

ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிஷி

கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

நாடும் அரசும்

பானுகுமார் படைப்புலகம்

கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

((நாடும் அரசும்)

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்

கம்பன் தன் காவியத்தில் பல அறங்களையும் ஒழுக்கங்களையும் கூறியிருந்தாலும், ஒரு நாடும் அதன் அரசுகளும் இருக்க வேண்டிய முறை பற்றியும், மன்னன் ஆட்சி செய்ய வேண்டிய முறை, அமைச்சர்கள் தகுதி, அவர்கள் பணிகள் என்று பலவற்றையும் பற்றிக் கூறுவது நம்மை வியக்க வைக்கிறது.

வேதாத்திரியத்திலும் அரசியல் எப்படி இருக்க வேண்டும்? ஆட்சியாளர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்? வறுமையற்ற ஆட்சி அமைய என்ன செய்ய வேண்டும்? வாழ வைக்கும் ஆட்சியே தேவை...போன்ற பலவற்றையும் சொல்லியிருப்பது நம்மை ஆச்சரியத்தில் வைக்கிறது.

இராமராஜ்யம் என்பது ஒன்று இருக்குமேயானால் நாடும் அரசும் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று இலக்கணம் வகுத்துச் சென்றுள்ளான் கம்பன்.

1200 ஆண்டுகளுக்கு முன் அவன் இயற்றிய இராமகாதையில் கூறப்படும் அரசு முறைமை, நாட்டின் பண்பு, மக்களின் பண்புகள் முதலியன, “அட, ஒரு நாடு இப்படியல்லவோ இருக்க வேண்டும்!” என்று நினைக்கத் தூண்டுகிறது.

கோசல நாட்டு மக்கள் எப்படி இருந்தார்கள்? கம்பன் கூறுவது :

“வண்மையில்லை ஓர் வறுமை இன்மையால்
திண்மையில்லை நேர் செறுநர் இன்மையால்

உண்மையில்லை பொய்உரை இல்லாமை யால்
ஒண்மை இல்லை பல் கேள்வி மேவலால்’

(மக்களிடத்தில் பொறாமை இல்லை. ஏனெனில் அவர்களிடம் வறுமை இல்லை.அனைவரிடமும் பொருட்செல்வம் இருந்தது. அறியாமை இல்லை; ஏனெனில் அவர்களிடம் கல்வி இருந்தது. அந்நாட்டில் உண்மை இல்லை; ஏனெனில் அவர்களிடம் பொய் இல்லை)

கவனிக்கவேண்டியது இது. அந்நாட்டில் உண்மை இல்லை என்கிறார். ஆக அனைவரும் பொய்யர்களா? இல்லை. உண்மை என்ற ஒன்று தனியாக இருக்கவில்லை. பொய் இருந்தால் தானே அதற்கு மாற்றாக உண்மை என்ற ஒன்று தேவை? பொய்யே இல்லை என்றால் உண்மை என்பதும் இல்லை. அனைத்தும் ஒரே நிலை தானே!

சரி. மக்கள் இப்படி உத்தமர்களாக இருப்பதால் அந்த நாட்டில் வேறு என்னவெல்லாம் இல்லை ?

“கூற்றம் இல்லை ஓர் குற்றம் இலாமையால்;
சீற்றம் இல்லைதம் சிந்தையின் செய்கையால்;
ஆற்றல் நல்லறம் அல்லது இல்லாமையால்
ஏற்றம் அல்லது, இழிதகவு இல்லையே”

(கோசல நாட்டு மக்களிடம் கூற்றுவன் செய்யும் கொடுமைகள் இல்லை; ஏனெனில் மக்களிடத்தில் குற்றங்கள் இல்லை. அவர்கள் தூய்மையான உள்ளம் கொண்டார்கள்; ஆதலால் அவர்களிடம் சினம் இல்லை. சினம் இல்லாததால் குற்றங்கள் இல்லை. அவர்கள் நல்ல

அறங்களையே செய்ததால் தவறுகள் இல்லை; எனவே அவர்களுக்குப் புகழ் மட்டுமே உண்டு).

முதல் பாடலில் கல்வி பெருகியுள்ளது தெரிகிறது. கல்வியினால் நல்ல பண்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாசொல் என்ற தீய பண்புகள் மக்களிடம் இல்லை. அதனால் சண்டை, சச்சரவுகள் இல்லை. அதனால் அவர்களுக்குப் புகழே தவிர வேறெதுவும் இல்லை.

ஒரு முன்மாதிரியான நாட்டையும் மக்களையும் காண்கிறோம்.

சரி. இம்மக்கள் யார்? இவர்கள் இருப்பிடம் எப்படிப்பட்டது?

“தங்குபேர் அருளும் தருமமும் துணையாத்
தம்பகைப் புலன்கள் ஐந்து அவிக்கும்
பொங்கு மாதவமும் ஞானமும் புணர்ந்தோர்
யாவர்க்கும் புகல் இடம்“

என்றும் குன்றாமல் நிறைந்திருக்கும் கருணையுள்ளவர்கள்; அறத்தை மறவாதவர்கள்; இவைகளைத் துணையாகக் கொண்டு ஐம்புலன்களையும் அடக்கி ஆள்பவர்கள்; உயர்ந்த தவத்தையும் அறிவையும் உடையவர்கள்; உலகப்பற்றை விட்டவர்களான முனிவர்கள் யாவர்க்கும் புகலிடமாக விளங்குவது அயோத்தி மாநகரம்)

இத்தயை ஆட்சியைத்தான் விரும்புகிறது வேதாத்திரியம்.

வேதாத்திரியம் ”வாழ வைக்கும் ஆட்சி வேண்டும் என்று சொல்கிறது.

□கடன், வறுமை, கல்வியின்மை என்ற மூன்று
களங்கங்கள் உலகினிலே மறைய வேண்டும்.
உடன்பிறந்தார் போல் உள்ளம் ஒன்றி மக்கள்
உயிர்நிலையில் வாழவைக்கும் ஆட்சி வேண்டும்.” (ஞாக.பா.147)

அயோத்தியில் வாழும் மக்கள் வாழ்க்கை முறை என்ன? எத்தகைய தொழில்கள் நடைபெற்றன?

கம்பன் கூறுவதைப் பாருங்கள்

“அகில் இடும்புகை, அட்டில் இடும்புகை,
நகரின் ஆலை நறும்புகை நான்மறை
புகலும் வேள்வியின் பூம்புகையோடு அளாய்
முகிலின் விம்மி முயங்கின எங்கணும்”

(அகில்கட்டைகளிலிருந்து வரும் புகை, வீடுகளிலிருந்து உணவு தயாரிப்பால் எழும் சமையல் புகை, கரும்பாலைகளிலிருந்து வரும் புகை, நான்கு வேதங்களின் முறைப்படி செய்யப்படும் வேள்விகளிலிருந்து வரும் வேள்விப்புகை இவை அனைத்தும் சேர்ந்து மேகத்தைப் போன்று எங்கும் பரவியுள்ளன)

இதுபோன்று □வறுமையற்ற வாழ்வு□ வேண்டும்□ என்று சொல்கிறது வேதாத்திரியம்.

"வறுமையிலே வாடிடுவோர் வயிற்றுப்பசித் துன்பம்,
    வழிவழியாய் தொடர்குடும்ப உறுப்பினர்கள் துன்பம்,
பொறுமைகொள்ள முடியாது அவர்கள்மனம் நிலைத்து,
    பொதுநலமும், ஒழுக்கம் எனும் புனிதக்கட்டுப் பாடும்
வெறுமையென்ற வெள்ளத்ததில் வீழ்தாலென் னாகும்?

வேண்டா துன்பங்கள் விளைவதோடு, உளநோய்கள்
பெறும்மனித சமுதாயம். பிச்சைநோய், திருட்டு,
பிழையான செயல்பலவாம் பேரறிஞர் கடமை என்ன?"
(ஞாக.பா.180)

"தள்ளாவினையுளும் தக்காரும் தாழ் விலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு"

நீங்காத விளைவும், அறவோர் திறவோர் ஆகிய சிறந்தவர்களும், குறைவற்ற செல்வம் உடையவர்களும் சேர்ந்திருப்பதே நாடு என்பது வள்ளுவம்.

சரி.மக்களும் நாடும் இப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், அரசன் எப்படி இருக்க வேண்டும்?

புறநானூற்றுக் காலங்களில் மன்னனை வைத்தே நாடு இயங்கியது. "மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம் என்று புறநானூற்றின் ஒரு பாடல் கூறுகிறது. குடிமக்களுக்கு அவ்வளவு பெருமை இல்லை.

ஆனால் கம்பன் காலமான 12-ம் நூற்றாண்டில் மன்னராட்சியே இருந்துவந்தாலும் குடிமக்களுக்கே பெருமை என்பதுபோல் தெரிகிறது. மக்களின் ஆதரவு இல்லாமல் மன்னனால் சரியான அரசாட்சி செய்ய இயலாது என்பதாகக் காட்டுகிறார் கம்பர்.

"வையம் மன்னுயிராக, அம்மன்னுயிர்
உய்யத் தாங்கும் உடலன்ன மன்னனுக்கு
அய்யம் இன்றி அறம்கடவாது அருள்
மெயின் நின்றபின் வேள்வியும் வேண்டுமோ"

மக்கள் விழிப்புணர்வுடன் இருந்தால் தான் இத்தகைய அரசராட்சி நடைபெறும் என்பதனை வேதாத்திரியம்.......

வாழத்தெரியாதோர் பெரும்பாலோர் வாழ்நாட்டில்
ஆளத் தெரியாதோர் ஆட்சியே நடைபெறும்.
கோழை, கயவர், கெலைஞர். தடியர்கள்,
ஏழை, நோயுற்றோர் எங்குமே காட்சியாம்." (ஞாக.பா.129)

மன்னன் உலகத்தின் அனைத்து உயிர்களையும் உயிராகக்கொண்டு தான் ஒரு உடலாக மட்டுமே செயலாற்ற வேண்டும். அவ்வாறு இயங்கும் மன்னனை விட்டு விலகாது அறம் உடன் இருக்கும். இவ்வாறு இரக்கத்துடனும், உண்மையுடனும் இருக்கும் அரசன் வேள்வி செய்யவும் வேண்டுமோ?

அரசனை வெறும் உடல் போல இருக்க வேண்டும் என்றும், அனைத்து உயிர்களும் அவனது உயிர் என்றும் கூறுகிறார் கம்பர். இப்படி ஒரு அரசன் இருந்தால் அவன் இறை வழிபாடு கூட செய்ய வேண்டியதில்லை என்றும் அறத்தின் தேவதை அவனுடன் இருப்பாள் என்றும் கூறுகிறார். மக்களே உயர்ந்தவர், அரசன் வெறும் கருவிதான் என்று அன்றே காட்டிவிட்டார் கம்பர்.

அரசனின் ஆட்சி எப்படியிருக்க வேண்டும்? கம்பர் கூற்று:

"மண்ணிடை உயிர்தோறும் வளர்ந்து தேய்வின்றி
தண்ணிழல் பரப்பவும், இருளைத் தள்ளவும்,
அண்ணல்தம் குடைமதி அமையும், ஆதலால்
விண்ணிடை மதியினை மிகை இது என்னவே"

(உலகில் உள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் இனிய நிழலைத் தருவது தசரதனின் வெண்குடை நிழல். அறியாமை இருளை அகற்றவல்லது அதுவே. உலக உயிர்களுக்குப் போதுமானது அவன் ஆட்சியின் நிழல்.இது தவிர வானத்தில் சந்திரனின் நிழல் தேவை இல்லை)

வேதாத்திரியம் “அறிஞர்கள் ஆட்சி” வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது.

“பொருள்துறையில் கற்பொழுங்கில் இன்றுள்ள சிக்கல்
பூவுலகில் மனிதரிடை குற்றங்கள் பலவாய்,
அருள்துறையில் மக்கள்மனம் செல்லாத வாறு,
அறிவினையே திசைமாற்றி, அலைத்தமைதி போக்க
மிரள்கின்றார் பெரும்பாலோர் செய்வதறி யாமல்,
மிகுதிபொருள் வறுமை யொழித்தே கல்வி யூட்டி
இருள்நீக்கும் அறிஞர்களே அரசியலை எங்கும்
ஏற்றுக் கொண்டால் உலகம் இன்பவாழ் வெய்தும்.” (ஞாக.பா.153)

அவன் ஆட்சி சரி. அவன் எப்படி நாட்டைக் காக்கிறான்?

“வய்யகம் முழுவதும் வறிஞன் ஓம்பும் ஓர்
செய்எனக் காத்து இனிது அரசு செய்கிறான்”

ஒரு சிறிய அளவிலான நிலத்தை உடைய உழவன் தன் நிலத்தை எப்படிப் பாதுகாப்பானோ அப்படி தசரதன் தன் நாட்டைப் பாதுகாத்தான்.

மன்னனின் எப்படிப்பட்ட குணங்கள் கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும்?

"இனிய சொல்லினான், ஈகையன், எண்ணினன்
வினையன்,தூயன்,விழுமியன்,வென்றியன்
நினையும் நீதி நெறிகடவான் எனின்
அனைய மன்னற்கு அழிவும் உண்டாம் கொலோ"

(இனிய மொழி, ஈகைக்குணம், ஆழ்ந்த சிந்தனை, வினை செய்யும் வல்லமை, குற்றமற்ற பண்பு, சிறந்த குணம், செயலிலே வெற்றி அடையும் திறன், நீதிநெறி வழுவாமை — இந்தக் குணங்களை அரசன் கொண்டிருந்தால் அவனுக்கு எக்காலத்திலும் யாராலும் அழிவில்லை

அரசன் மட்டுமே எவ்வாறு நன்றாகச் செயல்பட முடியும்? எவ்வளவு வலிமை உடையவனாக இருப்பினும் மேலே சொன்ன குணங்கள் இருந்தாலும் தனித்துச் செயல்பட முடியாதே ?

இராமன் சுக்ரீவனுக்கு அறிவுரை கூறும் விதமாக அமைந்துள்ள பாடல் இப்படி வருகிறது :

"வாய்மைசால் அறிவின் வாய்த்த மந்திர மாந்த ரோடும்,
தீமைதீர் ஒழுக்கின் வந்ததிறத்தொழில் மறவரோடும்"

உண்மையை ஆராய்ந்து உணரும் அறிவுள்ள அமைச்சர்களோடும், குற்றமற்ற ஒழுக்கத்துடன் திறமையாக நிர்வாகத்தை நடத்தும் வீரர்களோடும் ஆலோசித்துப் பின்னர் செயல் ஆற்ற வேண்டும்.

ஆக அரசனுக்கு உரிய குணங்கள், அவன் நல்ல அறிவுள்ள அமைச்சர்களோடு சேர்ந்து செயலாற்ற வேண்டியது முதலியன கம்பனால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

அமைச்சன் அறிவுள்ளவனாக மட்டும் இருந்தால் போதுமா? அவனது குணங்கள் என்ன?

“உற்றது கொண்டு மேல்வந்து உறுபொருள் உணரும் கோளார்,
மற்றது வினையின் வந்தது ஆயினும் மாற்றல் ஆற்றும் பெற்றியர்;
பிறப்பின் மேன்மைப் பெரியவர்; அரிய நூலும் கற்றவர் ;
மானம் நோக்கின் கவரிமா அனைய நீரார்“

மேலே கண்டது அமைச்சர்களின் தேர்வுக்கான குணங்களாகக் கொண்டால், அவர்கள் எப்படிச் செயலாற்றவேண்டும் என்று கம்பன் கூறுகிறான் என்று பார்த்தால் மெய் சிலிர்க்கிறது:

“தம் உயிர்க்கு உறுதி எண்ணார் தலைமகன் வெகுண்டபோதும்
வெம்மையைத் தாங்கி நீதி விடாதுநின்று உரைக்கும் வீரர்
செம்மையின் திறம்பல் செல்லாத் தேற்றத்தார் தெரியும் காலம்
மும்மையும் உணர வல்லார் ஒருமையே மொழியும் நீரார்”

தனக்கு மட்டுமே நன்மை வேண்டும் என்று கருத மாட்டார்கள்; அரசன் சினம் கொண்டாலும் தாங்குவார்கள்; நீதியை விடாது பின்பற்றுவார்கள்; அரசனையும் நீதியை விட்டு விலகாதபடி அறிவுறுத்துவார்கள்; மூன்று காலங்களைப்பற்றியும் அறிந்துகொண்டு உண்மையே, தாம் நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கும் என்று கருதுவதையே உரைக்கும் தன்மை உள்ளவர்கள்

கம்பன் மட்டுமே இவ்வாறு அமைச்சர் பற்றிக் கூறினானா? அதற்கு உரைகல் எது? வழக்கம் போல் வள்ளுவன் தான் :

“தெரிதலும் தேர்ந்து செயலும் ஒருதலையார்
சொல்லலும் வல்லது அமைச்சு”

செய்தே ஆக வேண்டிய செயல்களை ஆய்ந்து அறிதல், செயல் செய்யவேண்டிய வழிகளை நன்கு ஆய்ந்து உறுதியாகத் தம் கருத்தை முன்வைத்தல் — இவற்றில் வல்லவனே நல்ல அமைச்சன்.

ஆக, நாட்டு மக்கள் நன்றாக இருக்க

- அவர்களுக்குக் கல்வி வேண்டும்,
- குற்றம் இல்லாமல் இருக்க நாட்டில் செல்வம் வேண்டும்,
- அச்செல்வம் மக்களிடம் சரியான அளவில் இருக்க வேண்டும்,
- பல வகையான மக்கள் வேறுபாடின்றி ஒருங்கே இருக்க வேண்டும்,
- இவை அனைத்தையும் நடத்த நல்ல மன்னன் வேண்டும், அவன் ஆட்சி குளுமையாக இருக்க வேண்டும், அவன் மக்களைத் தன் உயிர் போல் கருத வேண்டும்,
- அப்படி ஆட்சி செய்ய நல்ல அமைச்சர்கள் வேண்டும்.
- அந்த அமைச்சர்கள் இவ்வாறெல்லாம் இருக்க வேண்டும்?

என்று நாடு இருக்க வேண்டிய நிலையையும், அதற்கு மன்னன் தரம், அவனது அமைச்சின் தரம் என்ற பல நோக்கில் கம்பன் காட்டும் நாடாளும் வழிமுறை நம்மை அவ்வாறான ஒரு நாட்டு நிலைமை ஏற்படாதா என்று ஏக்கம் கொள்ள வைக்கிறது.

இந்த ஏக்கத்தைப் போக்க ”ஓர் உலக ஆட்சி வேண்டும் என்கிறது வேதாத்திரியம்.

அரசியல் தலைவர்களாலோ, மதத் தலைவர்களாலோ, பொருள் துறைத்தலைவர்களாலோ உலகில் அமைதி ஏற்படுத்திட முடியாது.

ஏனெனில் இவர்கள் தனித்தன்மையில் எவ்வளவு தான் உயர்நோக்கம் உடையவர்களாக இருந்த போதிலும், ஒரு குறிப்பிட்ட வகையில் வாழ்க்கை நலத்தில் எல்லை கட்டி குழுவினர்கள் அளித்துள்ள பதவி, பணம், இவற்றிற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள்.

ஆகவே ஆன்மீகத் துறையில் உலக மக்கள் அனைவரையும் பொறுப்புடன் இணைத்து நலம் காக்க ஆன்மீக நோக்குடைய ஒரு இயக்கம் தான் நேர்-நிறை உணர்வோடு உலக அமைதிக்கு வழிகாட்ட முடியும்.

வேதாத்திரியம் கொடுக்கும் திட்டமோ, மிகவும் எளிது; புரிந்து கொள்ளவும் செயல்படுத்தவும் இயல்பானது.

- நாடுகள் சபைக்குப் போதிய அதிகாரமளித்து உலக நாடுகள் ஒன்றிணைந்து உலகிலுள்ள எல்லா ஆட்சி எல்லைகளையும் பாதுகாக்கும் பொறுப்பைக் கூட்டாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
- இப்போதுள்ள எல்லைத் தகராறுகளை ஐ.நா. சபை ஏற்படுத்தும் நீதிமன்றத்தின் மூலம் எல்லா நாடுகளும் எதிர்ப்பின்றி ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய திட்டமும் செயலும் நாம் கொடுக்கும் திட்டத்தின் சாரமாகும். எல்லைகளின் பாதுகாப்பு ஐ.நா.சபை மூலம் உலகம் ஏற்றுக் கொண்டால் தனித்தனியே எந்நாட்டுக்கும் ராணுவம் தேவைப்படாது.
- இன்றுள்ள ராணுவ அமைப்புச் செலவையும், போர் வீரர்களின் சேவையையும், பின்தங்கிய நாடு, பின்தங்கிய மக்கள் இவர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டிய சேவைகளில் ஐ.நா. சபை மூலம் ஈடுபடுத்தி விடலாம்.
- ராணுவத்தின் செலவும் ஆற்றலும் மக்கள் நல சேவைக்குத் திருப்பப்பட்டு விட்டால் 15 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு நாடும் சமமான பொருளாதார வசதியோடும், அன்பு வளம் பெற்ற உள்ளங்களோடும் அமைதியாக வாழ முடியும்.
- உலகெங்கும் ஊர் வாரியாக நகர் வாரியாக, நாடுகள் வாரியாக இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கவும். எந்த பிரிவினருக்கும்

இழப்பில்லாத வகையில் உலக அமைதி ஏற்படத்தக்கவாறு முடிவெடுத்துப் பின்பற்றலாம்.

- இந்த பெருநோக்கச் சேவையாற்ற வாக்கு, பொருள், ஆற்றல் என்ற எவ்வகையாலும் உலகுக்குத் தொண்டு செய்ய வாருங்கள். கூடுங்கள். நலம் செய்து நலம் கண்டு மகிழுங்கள் என்று அன்போடு வேதாத்திரியம் அழைக்கிறது..

"உலக சமாதானம் வேண்டுமானால் முதலில்
மனிதன் மனதில் அமைதி வந்தாக வேண்டும்".

.

உலக நல வேட்பு:

"உலகிலுள்ள பொறுப்புடைய தலைவரெல்லாம்
உயிரறிவை உள்ளுணர்வாய்ப் பெறுதல் வேண்டும்,
உலகனைத்து நாடுகளின் எல்லைகாக்க
ஒருலகக் கூட்டாட்சி வலுவாய் வேண்டும்;
உலகில் போர் பகை அச்சமின்றி மக்கள்
உழைத்துண்டு வளம்காத்து வாழவேண்டும்
உலகெங்கும் மனிதகுலம் அமைதியென்னும்
ஒரு வற்றாத நன்னிதி பெற்றுய்யவேண்டும்." (ஞாக.பா.)

"அறியாமை அழிவுக்குத் துணை போகும்,
ஞானம் ஆக்கத்திற்கு அச்சாணியாக இருக்கும்".(ஞாக.பா.)

.

"அறிவறிந்தோர் எண்ணிக்கை பெருகவேண்டும்
அன்பு கடமை ஆட்சி அறம் தொண்டெல்லாம்
அறிவறிந்தோர் விளக்கும் வாறுணர்ந்து போற்றி

அருள் நெறியில் மக்களெல்லாம் வாழவேண்டும்
அறிவறிந்தோர் விளக்கத்தால் பழக்கம் சீராம்
அறக் கல்வி குழந்தைகட்குக் கிட்டவேண்டும்
அறிவறிந்தோர் அகன்ற கருத்தில் உதிக்கும்
ஆட்சிமுறை மலர்ந்துலகம் உய்யவேண்டும்." (ஞாக.பா.)

சிறந்த ஆட்சி எது? கம்பன் சொல்கிறான்

மணக்கோலத்தில் கண்ட தன் மகன் இராமனுக்கு மாமுடி புனைவித்து மன்னனாக்க எண்ணம் கொண்டான் மாமன்னன் தயரதன்.

அமைச்சர் பெருமக்களும் அதனை ஏற்றனர். உடனே தயரதன் தன் குலகுருவான வசிட்டரை அழைத்து, இராமனுக்கு நல்லுறுதி வாய்ந்த உரைகளைக் கூறுவாயாக என்றான்.

வசிட்ட முனிவன் இராமனை அடைந்து, “ நாளை உனக்கு இந்த நானிலம் ஆளும் உரிமை வழங்கப்பட இருக்கிறது. எனவே நான் ஒன்று கூறுவதுண்டு உறுதிப் பொருள். நன்று கேட்டுக் கடைப்பிடி என்று கூறி அரசன் கைக்கொள்ளவேண்டிய அறங்களை எடுத்துக் கூறுகிறான்.

வசிட்டன் உரைப்பனவாகக் கம்பன் பதினைந்து பாடல்களை இயற்றி உள்ளான்.

தெளிந்த நல்லறம், மனத்தில் செப்பம் உடைமை, கருணை ஆகிய மூன்றையும் ஆள்பவர் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் எனக் கூறும் வசிட்டன்,சூது என்பதுதான் அனைத்துக் குற்றங்களுக்கும் மூலகாரணமாகும்; அதை அறவே விலக்க வேண்டும் என்கிறான்.

சூதானது பொருளை அழிக்கும்; பொய் சொல்லத் தூண்டும்; அருளையும் கெடுக்கும்; அல்லவையும் தரும் “ என்ற பொருளைத் தரும் குறளான,

பொருள்கொடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ அருள்கெடுத்[து]

அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது”

என்பது நினைவுக்கு வருகிறது. மேலும், “ஆள்வோர் எவரிடத்தும் பகைமை பாராட்டலாகாது. பகைமை இல்லாத அரசனின் நாட்டில் போர் இல்லாமல் போகும்; அவனது படையும் அழியாது; அவன் புகழ் பெருகும் எனும் கருத்தில் ‘போர் ஒடுங்கும்; புகழ் ஒடுங்காது என்று கூறுகிறான்.

போர் மேகங்கள் சூழ்ந்துள்ள இன்றைய உலக அரசியலுக்கு இது முக்கியமான அறவுரையாகும்.

சிறந்த அரசாட்சி எதுவென்பதற்கு வசிட்டனின் கூற்றாகக் கம்பன் ஓர் இலக்கணம் வகுக்கிறான்.

கோளும் ஐம்பொறியும் குறைய பொருள்
நாளும் கண்டு நடுவுறும் நோன்மையின்
ஆளும் அவ்வரசே அரசு அன்னது
வாளின் மேல்வரும் மாதவம் மைந்தனே”

என்பது கம்பனின் பாடல்.

அதன்படி, “மெய்,வாய், கண்,மூக்கு எனும் ஐம்பொறிகள் உண்டாக்கும் ஆசைகளை அடக்கி, தனது நாட்டுக்குத் தேவையான பொருளை நாள்தோறும் நல்ல வழியில் சேர்த்து, நடுநிலைமையில் நின்று ஆளுகின்ற அரசாட்சியே உண்மையான சிறந்த அரசாட்சியாகும்“ என்பது விளக்கமாகிறது.

இப்படி நடத்துவது என்பது எவ்வளவு கடினமானது என்பதை விளக்க அந்த ஆட்சி வாளின் முனையில் நின்று செய்கின்ற பெரிய தவம் போன்றதாகும் என்ற உவமையும் கம்பனால் கூறப்படுகிறது.

சிறந்த ஆட்சி பற்றி வேதாத்திரியம் சொல்கிறது........

”இலாபமென்ற ஒன்றேதான் தனியார் செய்யும்

எத் தொழிலிலும் உள்ள குறிக்கோள் ஆகும்.

இலாபத்திற்கே மக்கள் உடல் உள்ளத்தை

எந்தஅளவும் கெடுக்கும் கொடுமை யாகும்.

இலாநட்டம் பொதுமக்கள் அனுபவிக்கும்

இன்பதுன்பம் எனகணிக்கும் ஆட்சி காண்போம்.

இலாபத்தில் நட்டத்தில் மனிதர் எல்லாம்

இணைந்தஒரு கூட்டுறவே சிறந்த ஆட்சி." (ஞாக.பா.123)

இன்றைய அரசியலும் ஆட்சியும் சீர்குலைந்து நிற்பதைஉணரும் வேதாத்திரியம், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அரசியல் அமைப்பு

- உரிமைகளைச் செயல்படுத்துவதைத் தீர்மானிப்பதில் இரண்டு அரசியல் கட்சிகள் மட்டுமே போதுமானது.
- அரசியல்வாதி களுக்கும் அரசு நிர்வாகிகளுக்கும் கல்வி போதிக்கும் வகையில் பல்கலைக்கழகங்களில் தனியாக ஒரு துறை இருக்க வேண்டும். ஆன்மீகம், உளவியல், உடலியல், சமூகவியல், பொருளாதாரம் , ஒழுக்கம், பண்பாடு, செயல்விளைவு தத்துவம் இவையனைத்தும் இக்கல்வி முறையில் அமைய வேண்டும்.
- ஒருசில ஆண்டுகளில் இக்கல்வி கற்றவர்கள் மட்டுமே தேர்தலில் நிற்க வேண்டும் என்ற சட்டம் வரவேண்டும்.
- அவர்களுக்குப் பிற வாழ்க்கைத் தொழில் பார்ப்பவர்களைப் போன்று நல்ல ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும்.
- மேலும் அரசியல் தொடர்புள்ள அவர்களுக்கு வேறு எவ்விதமான தொழிலில் ஈடுபடவும் வாய்ப்பு இருக்கக் கூடாது.

வேதாத்திரியத்தின் இந்த அருமையான கருத்து மக்களால்

ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நடைமுறைக்கு வந்தால்

உயர்வானதாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ஓர் உலக ஆட்சிஆட்சி

"உலகம் என்ற மண் மீது அனைவரும் பிறந்தோம்

உயிர்காக்கும் ஒன்றே மூச்சு விடுவதற்கு
உலகெங்கும் ஒளிவீசும் சூரியனும் என்றே
உள்ள கடல் ஒன்றே நீர் ஆவியாகிப் பொழிய
உலகில் இன்று உள்ளோர் இதில் ஒன்றும் செய்ததில்லை
ஒவ்வொருவரும் பிறந்து வாழ்ந்து செத்துப் போவார்
உலகில் உள்ளோர் அனைவருமே உடன்பிறந்தோராவார்
ஒத்து உதவி வாழ செயல்விளைவு நீதி தேர்வோம்"

வேதாத்திரியத்தின் இப்பார்வை உலகம் முழுவதையும் சேர்த்தே காணுமளவிற்கு விரிந்தே இருக்கின்றது.

- "இயந்திர, விஞ்ஞான, உலக மக்கள் எண்ணிக்கை இவை மிகுந்த இக்காலத்தில் அந்தந்த நாட்டவர் தம் எல்லை காக்க, அடுத்த நாட்டைத் தாக்க, சேனை வைத்து எந்தச் சமயத்திலுமே பயந்து கொண்டே இருப்பதெனில் மனிதரது வாழ்வென்னாகும்? இந்த நிலையை மாற்றி அறத்தைக் காக்க ஏற்படுத்த வேண்டும் ஓர் உலக ஆட்சி"

என்கிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி. அந்த ஆட்சியும் குடியாட்சி முறையாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார்.

"குடியாட்சி முறை உயர்வாய்க் கொண்ட அறிஞர் ஒரு
குடியாட்சி பிற நாட்டைக் கொடுமை செய அனுமதியார்
குடியாட்சி பிற நாட்டால் குலைய விடாத ஓர் உலகக்
குடியாட்சி அமைப்பதிலே குறிப்பாகத் தொண்டு செய்வர்" (ஞாக.பா.)

இவ்வாறு ஆட்சி அமைந்தால்,

"பார் முழுதும் ஏழ்மை போம் ; பண்பாடு சிறந்தோங்கும்;

சீர்திருத்த வாழ்வு அப்போ சித்திக்கும் சிந்திப்பீர்." (ஞாக.பா.)

மேலும்,

- உலக ஆட்சியின் கீழ் அகில உலகப் பேரறிஞர்களைக் கொண்ட ஒரு தொண்டு நிலையம் அமைக்கப்படும்.
- அது அவ்வப்போது மனித இன வாழ்வின் உயர்வுக்கான திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுக்கவும் மக்களுக்குத் தொண்டாற்றவும் ஒரு பொது சமுதாய சீர்திருத்த இணைப்பு நிலையமாகப் பணி ஆற்றும்.
- ஆன்மீகம், பொருளாதாரம், சுகாதாரம், விஞ்ஞானம், அரசியல் என்ற ஐந்து வகையையும் இணைத்து அறிஞர்களும் நிபுணர்களும் கூடிய ஆராய்ச்சிக் குழுவினரால் மக்கள் வாழ்வை அவ்வப்போது சீர்திருத்த, ஏற்றபடி வழிகளை வகுத்துக்காட்டும்

என்கிறது வேதாத்திரியம். வேதாத்திரியத்தின் கனவு நினவானால் உலகமெங்கும் இன்பமயம்.

முடிவுரை

கம்பரும் வேதாத்திரியமும் தங்க ளடைய அரசியல் பார்வையாக நாம் பாாக்கும்பொழுது. அவர்கள் அரசியல் பற்றி மிகத் தீவீரமாகவம், ஆழமாகவும் சிந்தித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்த்துகிறது.

முடியாட்சி காலத்தில் கம்பர் வாழ்ந்திருந்தாலும் அந்த ஆட்சி முறையை ஏற்காதவராகவே கம்பனைக் காணமுடிகிறது.

முடியாட்சியின் தீமைகளை கோடிட்டுக் காட்டுவதோடு அவற்றை நீக்கவும் முற்படுகிறாா்.

ஒரு நல்லரச பற்றி மட்டும் அல்லாமல் இலட்சிய அரசு எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதையும் இருவரும் பட்டியல் இட்டிருக்கிறார்கள்.

எல்லாரும் எல்லாம் பெற்றிருக்க வேண்டும். ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமூகம், பெண்களின் முன்னேற்றம், பிறப்பால் உயர்ந்தோர் தா

ழந்தோர் என்று பேதையை அற்று இருந்தல். எனும் கருத்துகள் இருவரிடமும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

பிற்போக்கான கருத்துகளை எல்லாம் எதிர்க்கும் மனம் இருவர்களிடம் காணப்படுகிறது.

மேனாட்டு அறிஞர்கள் கண்டறிந்த பல அரிய உண்மைகைள் கம்பன் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே சொல்லியிருப்பது வியப்பை அளிக்கிறது.

கார்ல் மார்ச்சின் புரட்சிகரமானத் தத்துவத்தில் காணப்படும் பொதுவடைமை, அரசற்ற சமூகம் போன்ற கருத்துகளின் மூல வடிவத்தை அப்பொழுதே கம்பன் உணர்த்தியிருப்பது, கம்பனது மேதைமையைக் காட்டுகிறது.

ஆக, கம்பர் மற்றும் வேதாத்திரிய அரசியல் கோட்பாட்டுப் பார்வையைத் தமிழ் சமூகத்தில் போற்றுதலுக்கரிய ஒன்றாகவே நாம் காண வேண்டியுள்ளது.

துணைநின்ற நூல்கள்

கம்பராமாயணம், சுவாமி சித்பவானந்தர்.

கம்பராமாயணம், வ.சுப.மாணிக்கம்

இணையதள தகவல்கள்

ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிஷி

கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

நாடும் அரசும்

பானுகுமார் படைப்புலகம்

கம்பனும் வேதாத்திரியமும் இறைச்சிந்தனைகள்

கடவுள் உண்டா? மனித குலம் தோன்றிய காலம் தொட்டு விடைதேடி வரும் கேள்வி இது!

விடை உறுதியாக கிடைக்காது என்ற போதிலும் தேடுகிற ஆர்வம் எந்த காலத்திலும் குறைந்தபாடில்லை!

பரதகண்டம் முழுவதிலும் பக்தி இயக்கத்தை படைநடத்தி கொண்டு சென்ற பெருமை நம் தென்னகத்துக்கு உரியது.

பல்லவர் காலத்திலேயே அதற்கு பிள்ளையார் சுழி போட்டாலும் தெற்காசியா முழுமையும் ஒருகுடை நிழலில் ஆண்ட சோழர்களின் காலத்தில்தான் அது விஸ்வரூபம் எடுத்தது!

சைவமும் வைணவமும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு நிகழ்த்திய தத்துவ மோதல்களில் சிந்தித்தெறித்தவை எல்லாமே மெய்ஞானம் தேடுவோர் அள்ளி அள்ளிப் பருகவேண்டிய வேண்டிய அமுதம் ததும்பும் பொற்கலசங்கள்.!

மதமோதல்களும் தத்துவ விசாரணங்களும் தர்க்க சாத்திரங்களுமே முழுநேர தொழிலாய் கொண்டு பொழுதை போக்கிவந்த பண்டிதமணிகள் சுற்றிவந்த பூமியில்தான் நம் கம்பன் எனும் பெரும்புலவனும் திரிந்துகொண்டிருந்தான்.

ஆக, அவனும் அந்த அந்த அறிஞர்களின் தத்துவசாரத்தினை கரைத்து குடித்திருக்க கூடும்!

இறைவன் பற்றிய சிந்தனை விவாதங்கள் அவர்களிடமும் எழுந்திருக்கும். கடவுள் உண்டா இல்லையா? ஒருத்தரா பலபேரா? உன் சாமி பெருசா என் சாமி பெருசா? என அப்போதும்

பட்டிமன்றங்கள் நடந்திருக்கும்.(கண்டிப்பாக இப்போது உள்ளதை விட அவை தரமானதாக நடந்திருக்கும்..!)

பொதுவாக எந்த ஒரு படைப்பாளியும் தன்
சமகால அறிவோட்டத்தை தன்னை அறியாமல் தன்படைப்பின் சாரத்தில் தெளித்துவிடுவான்.
அதிலும் கம்பன் மாதிரி ஒரு தரமான புலவன் அதை எங்ஙனம் விடுவான்?

கம்பராமாயணத்தின் ஆறு காண்டங்களும் ஆறு அழகிய கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலோடு தொடங்குகின்றன..!(பால காண்டத்தில் மட்டும் ஒன்றிரண்டு கூடலாம்)

அவை ஒவ்வொன்றுமே புடம்போட்ட தங்கமாக காவியத்திலிருந்து தனித்து தெரிகின்றன.

மற்ற இலக்கியங்களில் கடவுள் வாழ்த்து பா பொதுவாக கடவுளின் உருவத்தையும் புராணங்கள் வருணிக்கும் வடிவத்தையுமே எடுத்தோதிவிட்டு போகிற காலத்தில் கம்பர் மட்டும்தான் கடவுள் வாழ்த்தை தத்துவ பார்வையில் அணுகுகிறார்...

பாலகாண்ட பாயிரத்தில்....,

உலகம் யாவையும் தாம் உள ஆக்கலும்

நிலை பெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலார்

அலகி லாவிளை யாட்டுடையார் அவர்

தலைவர். அன்னவர்க்கேச ரண் நாங்க"

என்று முதல் பாடலிலேயே தன்முத்திரையை பதித்துவிட்டு....,,

அயோத்யா காண்டத்தில்...

"வான்நின்று இழிந்து, வரம்பு இகந்த மா பூதத்தின் வைப்பு எங்கும்,

ஊனும் உயிரும் உணர்வும்போல், உள்ளும் புறத்தும் உளன் என்ப..."
என தர்க்க (□□□□□□□) ரீதியிலான தத்துவ விசாரணை செய்கிறார்!

பிறகு... ஆரண்யத்தில்,,

"பேதியாது நிமிர் பேத உருவம் பிறழ்கிலா,ஓதி ஓதி உணரும்தொறும் உணர்ச்சி உதவும்
வேதம், வேதியர், விரிஞ்சன், முதலோர் தெரிகிலா,
ஆதி தேவர்; அவர் எம் அறிவினுக்கு அறிவுஅரோ."

என திடீரென வைதீகத்தை வைதுவிட்டு (வள்ளுவர்போல) சமணத்தை நெருங்கிவிட்டு நகர்கிறார்!

கிஷ்கிந்தையில்,,,,

"மூன்று உரு எனக் குணம் மும்மை ஆம் - முதல்
தோன்று உரு எவையும், அம் முதலைச் சொல்லுதற்கு,
ஏன்று உரு அமைந்தவும், இடையில் நின்றவும்,
சான்று உரு உணர்வினுக்கு உணர்வும், ஆயினான்."

என உளவியல் (சைக்காலஜி) பாடத்தை சாமர்த்தியமாக சொல்லிவிட்டு....

சுந்தர காண்டத்தில் நுழைந்து...,

"அலங்கலில் தோன்றும் பொய்ம்மை அரவு என, பூதம் ஐந்தும்
விலங்கிய விகாரப் பாட்டின் வேறுபாடு உற்ற வீக்கம்...."

என்று பிரபஞ்சவியலை (□□□□□□□□□) தொல்காப்பியர் வழிநின்று ஓதிவிட்டு, முடிவாக யுத்தகாண்டத்தில் பிரவேசிக்கிறார்...!

மற்ற ஐந்தை விடவும் கடைசியாக யுத்தகாண்டத்தில் வருகிற கடவுள் துதிபாடல்... முற்றுணர்ந்த மெய்ஞானி ஒருவனுக்கு சித்தம் கலங்கிவிட்டால் எப்படி பேசுவானோ அதுபோல இருக்கிறது!!

கடவுள் வாழ்த்தாக வருகிறதே தவிர இதில் கடவுள் பற்றிய ஒருசொல்லும் இல்லை.! ('நம்பி' என்கிற பதம் மட்டும் கொஞ்சம் விவாதிக்கப்பட வேண்டியது..

கடவுளுக்கு இது வரை எங்காவது துல்லியமான □□□□□□□□□□ கிடைத்திருக்கிறதா? கம்பனும் வேதாத்திரியமும் கடவுளுக்கு துல்லியமான விளக்கத்தை மானுடத்திற்கு வழங்கியுள்ளது.

சுந்தர காண்டத்தில் அனுமன்,இராவணனை நோக்கி இராமன் யார் என்பதைத் தெளிவு படுத்த முயலும் கட்டத்தில்- பிணி வீட்டு படலத்தில் வரும் இப் பாடலில் கம்பன் அதைச் செய்திருக்கிறான்..

'' மூலமும் நடுவும் ஈறுவும் இல்லதோர் மும்மைத்தாய
காலமும் கணக்கும் நீத்த காரணன் - கைவில் ஏந்தி
சூலமும்,திகிரி,சங்கும் கரகமும் துறந்து தொல்லை
ஆலமும் மலரும் வெள்ளிப்பொருப்பும் விட்டு அயோத்தி வந்தான்''

ஆதி அந்தம் நடு அற்ற- ஆனால்...அம் மூன்றுமான- ,
காலத்தாலும் மனிதக் கணக்குகளாலும் கட்டுப்படுத்த முடியாத-
ஆனால்...அவை அனைத்தையும் கட்டுக்குள் வைத்திருந்து
அவற்றுக்குக் காரணமாவதே இறைநிலை என

'□மூலமும் நடுவும் ஈறுவும் இல்லதோர் மும்மைத்தாய
காலமும் கணக்கும் நீத்த காரணன்'' -

என்று கடவுள் தத்துவத்துக்கு அற்புதமும் செறிவும் கூடிய துல்லியமான தெளிவான வரையறையைச் சொல்கிறான் கம்பன்.

- இராமன் மானுடன் அல்லன்.
- கரகத்தைக் கையில் ஏந்தித் தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் பிரம்மன்,
- திகிரி எனும் சக்கரப்படையும்,சங்கும் கையில் கொண்டு ஆலிலையில் கண் வளரும் திருமால்,
- சூலம் ஏந்திக் கைலாயமென்னும் வெள்ளிப் பனி மலையில் வீற்றிருக்கும் சிவன்

என்று இம்மூன்று இறைத் தத்துவங்களும் அவரவர் இடத்தையும்,பொருளையும் விட்டு ஒன்று கூடி ஒருங்கே வந்த வடிவே இராமன் என அனுமன் இராமனின் பெருமையை விளக்கிக் கொண்டு போகும் இப் பாடலில் அவற்றை விடவும் சிறப்பிடம் பெறுவது .

சுருக்கமாகக் கச்சிதமாகக் கடவுளின் விளக்கத்தை அவன் தந்திருக்கும் சொற்செட்டும்,அதன் பொருட்செறிவுமே.

எண்ணுவோர்க்கு எண்ணும் வகையிலான கடவுள் – கம்பர்

"ஒன்றே யென்னின் ஒன்றேயாம்
பலவென் றுரைக்கிற் பலவேயாம்
அன்றே யென்னின் அன்றேயாம்
ஆமே யென்னின் ஆமேயாம்
இன்றே யென்னின் இன்றேயாம்
உளதென் றுரைக்கின் உளதேயாம்
நன்றே நம்பி குடிவாழ்க்கை
நமக்கிங் கென்னோ பிழைப்பம்மா"

கம்பரின் இறை வணக்கப் பாடல்களுள் இதுவும் ஒன்று.

- "கடவுள் ஒருவரே என நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்குக் கடவுள் ஒருவன்தான்; வெவ்வேறு கடவுள்களாக நம்புவோருக்குப் பலவாகத் தோற்றமளிக்கிறார். அஃதாவது கடவுள் எல்லா உயிர்களையும் இயக்கும் ஒரு தனிப் பெரும் ஆற்றல் என்பதால் ஒன்றே என எண்ணுவோருக்கு ஒன்றாக விளங்குகிறார். பல உயிர்களிலும் உறைந்து உள்ளமையால் பல என எண்ணுவோருக்குப் பலவாகத் திகழ்கிறார். கடவுளுக்கு இன்னின்ன தன்மைகள் இல்லை என்றால் இல்லைதான். மாறாக கடவுளிடம் இன்னின்ன தன்மைகள் உள்ளன என்றால் உள்ளனவே. கடவுளே இல்லை என்றாலும் இல்லைதான். கடவுள் உள்ளதாகக் கருதினால் உள்ளவனே. இப்படி எல்லாத் தன்மையாகவும் தோன்றும் கடவுள் நிலை பெரிதே.

சிற்றறிவுடைய நம்மால் இறைநிலையை உணர்ந்து பிழைக்கும் வழி யாதோ!"

ஒரு நாமம் ஓருருவம் ஒன்றும் இல்லார்க்குப் பல நாமம் சூட்டி அழைப்பதும் மக்கள் வழக்கம் அன்றோ! எனவே, கடவுளின் தன்மைகளுக்கேற்ப பொதுநிலைப் பாடலாகக் கம்பர் எழுதி உள்ளார்.

இறைவனை உருவமாகவும் அருவமாகவும் உளதாகவும் இலதாகவும் கற்பிக்கும் பாடல்களுள் ஒன்றாகக் கம்பரின் பாடலும் அமைந்துள்ளது.

கடவுளின் விலாசத்தையே தந்தவர் நம் தாயுமானவர்.

அங்குஇங்கு எனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய்,
 ஆனந்த பூர்த்திஆகி,
அருளொடு நிறைந்தது எது? தன்அருள் வெளிக்குளே
 அகிலாண்ட கோடியெல்லாம்

தங்கும் படிக்கு இச்சை வைத்து, உயிர்க்கு உயிராய்த்
 தழைத்தது எது? மனவாக்கினில்
தட்டாமல் நின்றது எது? சமயகோ டிகள் எலாம்
 தம்தெய்வம் எம்தெய்வம் என்று

எங்கும் தொடர்ந்து எதிர் வழக்கு இடவும் நின்றது எது?
 எங்கணும் பெருவழக்காய்,
யாதினும் வல் ஒரு சித்தாகி இன்பமாய்
 என்றைக்கும் உள்ளது எது? மேல்

கங்குல்பகல் அறநின்ற எல்லை உளது எது? அது
 கருத்திற்கு இசைந்தது அதுவே.
கண்டன எலாம் மோன உருவெளியது ஆகவும்
 கருதிஅஞ் சலிசெய்குவாம் (திருவருள் 1)

மெய்ப்பொருள் என்ற கடவுள் எங்கிருக்கிறார் என்ற ஆறு கேள்விகளை நம்மிடமே வைக்கிறார் தாயுமானவர்.

1. **அங்கு எங்கு என்று சொல்ல முடியாதபடி, அண்டவெளி முழுவதும்- எங்கும் -நிறைந்து விளங்கும்- ஒளிமயமாகி. உயிர்களுக்குப் பேரின்பத்தை நல்கும்- நிறைவான ஒன்றாகி, தனது திருவருளாகிய- சக்தியோடு கூடி, எங்குமாய் - நிறைந்து நின்ற பொருள் எது?**
2. **தனது திருவருளாக விளங்கும் –ஆகாயத்தின்கண்-- அண்ட கோடிகள் --அனைத்தும் தங்குமாறு-- விரும்பி இடம் கொடுத்து, உயிருக்கு உயிராய் நின்று, அவ்வுயிர்களைத் தழைக்கச் செய்தது-- எது?**
3. **மனத்துக்கும் வாக்குக்கும் --தட்டுப்படாமல் நின்றது எது?**
4. **சமயகோடிகள் பலவும், ”இது-- எங்கள் தெய்வம், இது-- எங்கள் தெய்வம்!” என்று --எவ்விடத்தும் தங்களுக்குள்-- தொடர்ந்து எதிர்வழக்கு ஆடும்படி-- செய்த பொருள் எது?**
5. **எல்லா இடங்களிலும் பேசப்படுவதும், எல்லாப் பொருள்களையும் --இயக்கும் அறிவாய் விளங்குவதும், உயிர்களுக்கு இன்பப் பேற்றினை வழங்குவதும்-- எல்லா காலத்திலும்-- நிலைத்து நிற்பதும், ஆகிய பொருள் எது?**
6. **மேலான --இரவுபகல் அற்ற-- எல்லையில் உள்ள பொருள் எது?**

இந்த ஆறு கேள்விகளுக்கும் --தாயுமானவரே பதிலும் சொல்கிறார்.

எது?எது? எது? என்ற கேட்ட - அந்த அது - நம்முடைய கருத்திற்கு இசைந்தபொருளே.

அந்தப் பொருளையே-- கண்ணால் காணும் பொருள்கள் அனைத்துமாகவும், மௌனமே உருவமான வெளியாகவும்-- (வெட்டவெளியாகவும், சுத்தவெளியாகவும். அருள்வெளியாகவும், தூய ஒளியாகவும்) நினைத்து வணங்குதல் செய்வோம்.

வெளி என்றால் என்ன? விடையாக வருகிறார் வேதாத்திரி மகரிஷி.

"வற்றாயிருப்பு, பேராற்றல், பேறறிவு, காலம் எனும் வளம் நான்கும் ஒன்றிணைந்த பெருவெளியே தெய்வம்" என்கிறார்.

வேதாத்திரியத்தில் கடவுள்

கடவுள் என்பது ஒரு கற்பனை. கட+ உள் = கடவுள் அதாவது உள்ளே கடந்து செல்....என்று சொன்னால், அக்கால சமுதாயத்திற்கு விளங்காது புரியாது என்பதனால், கடவுள் என்ற ஒரு கற்பனை பெயரை சூட்டினார்கள்.

அதனை நன்றாக அறிந்து தெளிந்தவர்கள் கம்பனும் வேதாத்திரி மகரஷியும் ஆவார்கள்.

கற்பனையான அந்தக் கடவுளை ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கோணத்தில் காண்கிறார்கள். பார்க்கிறார்கள். புரிந்து கொள்கிறார்கள்.

அந்தக் கற்பனையான கடவுளை மனித சமுதாயத்திற்குப் பயன் உடைய ஒன்றாக உருவாக்கம் செய்ய நினைத்தவர்கள் தான் வேதாத்திரி மகரிஷியும் திருவள்ளுவரும்.

- அதனை யாருக்குப் பயனுடையதாக ஆக்குவது?
- எந்த அளவிற்குப் பயனுடையதாக ஆக்குவது?
- அந்த ஆக்கத்திற்கு எதை அளவுகோலாகக் கொள்வது?

என்பன போன்ற பல வினாக்களைத் தமக்குள் எழுப்பிக் கொண்டு, பல காலம் சிந்தித்து செதுக்கிய வடிவம்தான் கடவுள்.

இந்த வினாக்களுக்கு வேதாத்திரி மகரிஷி கண்ட விடைகள். தாம் சொல்லும் கடவுளின் பண்புகளை மனிதகுலம் அளவு கோலாகக் கொள்ள வேண்டும்.

மனிதம் என்னும் தத்துவம் மலர வழிகாட்டுவதாகக் கடவுள் கோட்பாடுகள் அமைய வேண்டும் என்பன போன்ற பல நோக்கங்களை வரையறுத்துக் கொண்டு அந்த நோக்கங்களுக்கு

ஏற்பச் சிந்தித்துத் வேதாத்திரியார் தம் கடவுள் பண்புகளை விளக்கினார்.

எது தெய்வம்?

"வற்றாயிருப்பு பேராற்றல், பேரறிவு, காலம்

எனும் வளம் நான்கும் ஒன்றிணைந்து

பெருவெளியே தெய்வமாம்"

"வற்றாயிருப்பு

பேராற்றல்,

பேரறிவு,

காலம்

நிலையான இருப்பு அல்லது சுத்தவெளி என்பதே 'பேரறிவு' ஆகும். எனவே நிலையான இருப்பு அல்லது பிரபஞ்சத்தின் பிரதான இருப்பையே அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளும் கடவுள் அல்லது இறைவன் என்று அழைக்கின்றனர்.

எனவே நிலையான இருப்பையே மிகச்சிறந்த பிரபஞ்ச சக்தியாக அனைத்து மதங்களும் மதிக்கின்றன என்பது வேதாத்திரியம்

பேராற்றல், பேரறிவு:

வெட்டவெளி, சக்தி என்பதில்லையானால்
வேறு எந்தப்பொருள் வலிது பிரபஞ்சத்தில்
தொட்ட, தொடப்பட்ட இரு பொருட்களூடே
தொட, தொட்டதாய் எண்ணும் அரூபம் யாது?
பட்ட பகலில் வானில் மீன்கள் தோன்றா
பார்வையில்லார்க்கவை எந்த நாளும் காணா
எட்டவில்லை அறிவிற்கு என்றால், உள்ள
இயற்கைத் தத்துவம் எங்கே ஒளிந்து கொள்ளும்?
வேதாத்திரி மகரிஷி

நாம் பார்க்கின்ற இந்த பிரபஞ்சத்தில் மிக்க வலிமையானது எது எனில் அது வெளி எனப்படும் சுத்தவெளியும் அதன் இயக்க நிலையாகிய விண்ணும் மட்டுமே.

ஒருவரை தொடுகிறோம். அவருக்கு யாரோ தொடப்பட்ட உணர்வும், நமக்கு அவரைத் தொட்ட உணர்வும் கிடைக்கிறது. இதை அறியும் அரூபம் எது?

சூரிய வெளிச்சத்தில் நட்சத்திரங்களைப் பார்க்க முடியாது. பார்வையற்றவர்கள் எந்த நேரத்திலும் அவைகளைக் காண முடியாது. அதற்காக அவைகள் இல்லை என்று சொல்ல முடியுமா?

நம் அறிவுக்கு இது புரியவில்லை என்பதால்
இயற்கையில் அறிவும் ஆற்றலும் இல்லை என்று நினைப்பது தவறு அல்லவா?

பேரறிவுடைய இறைநிலையே அனைத்துக்குள்ளும் அறிவாக இருந்து இயங்குகிறது என்ற உண்மையை உணரவேண்டும்.
(மேலே அரூபம் என்று கூறப்பட்டது எது என்றால் அது நம் அறிவு ஆகும்).

இறைவெளி தன்மாற்றம் அடைகின்றபோது, அந்தந்த இயக்கத்திற்கும் தோற்றத்திற்கும் இடத்திற்கும் காலத்திற்கும் தக்கவாறு, செயலும் விருப்பமும் தானாகவே எழுச்சிபெறும்.

அதாவது இறைநிலையே ஒவ்வொரு பொருளிலும் ஆற்றலாக அடங்கியிருப்பதால் அது தானாகவே தேவைக்கேற்ப காலத்தால் மலர்ச்சி பெற்று வெளிவருகிறது. இதையே இயல்பூக்கம் என்கிறோம்

இந்த கூர்தலறம் தான் இறை நீதி

தன்மாற்றம் என்பது சுத்தவெளியில் இருந்து வந்த பஞ்சபூதங்களை தனமாற்றம் என்று கூறுகிறோம்

ஓர் அறிவு முதல் ஐந்தறிவு வரை, நிகழ்ந்த நிகழ்வுகள், இயல்பூக்கம் என்றோம்

மனிதன் இனம் தோன்றிய

பிறகு கூர்தலறம் என்று பிரித்துப் பார்க்கக் வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது

எனவே, மனித இனம் தோன்றி அதன் அனுபவத்தில் அளவுமுறை மீறும்போது தான்

இறை சட்டம் என்பது உருவாகிறது

இறை நீதி என்பதும் அப்போதுதான் உருவாகிறது

எனவே மனிதர்களால் தான் இந்த சட்டமும், நீதியும் உருவாக வேண்டிய காலக்கட்டம் அந்த இயற்கைக்கே உருவானது என்று தான் தோன்றுகிறது

சட்டம் என்றாலே மனிதர்களால் இயற்றப்பட்டது

இதைப்பற்றி இன்னும் விரிவாக ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்

இறை நீதி எப்போது தோன்றியது என்றால்

சுத்தவெளி, சுத்தவெளியாக இருந்தபோது எந்த நீதிகளும் உருவாகவில்லை

அந்த சுத்தவெளி தன்னிருக்க சூழ்ந்தழுத்தும் ஆற்றலினால், ஏற்பட்ட அதிர்வுகளில் துவங்கிய முதலாவது தன்மை தான் காலம்

“காலத்தின் நுண் அலகு கண் சிமிட்டும் நேரம்”

என்று மகரிஷி கூறியிருக்கிறார்

காலத்தின் நுண் அலகை நிர்ணயித்த அந்த நியதி தான் இயற்கை நீதி

பஞ்ச பூதங்களில் ஒழுங்காற்றலாக வடிவமைப்பாக,

துல்லியமாக துல்லிய சமதள சீர்மை

இது மாதிரியான தன்மைகள் வருகிறது

பஞ்ச பூதங்களுக்கு ஒரு நீதி

அதிலிருந்து ஒன்று முதல் ஆறு அறிவு வரை உள்ள உயிரினக்களுக்குகான நீதி இவற்றையெல்லாம் உருவாக்கியது

அந்த இறைநிலையின் தன்மை தான்

"வற்றாயிருப்பு, பேராற்றல், பேரறிவு, காலம் என்ற நான்கும் ஒன்றிணைந்த பெருவெளியே தெய்வமாம்"

என்று மகரிஷி கூறுவதும் இது தான்

இந்த நான்கு தனமைகளும் தான் இறை நீதி

இது என்றும், எப்போதும் எந்த உயிருக்கும் துன்பம் தராது

ஆக, ஆறாவது அறிவு பெற்ற இனமாகிய மனித இனம்

இந்த நீதிகளில் துன்பம் ஏற்படும்போது

தன்னைக்காத்து கொள்கின்ற அறிவு நிலையை உருவாகியது

சூரியனின் வெப்பம் தாக்கம் அதிகமாக இருக்கும்

அதை மனிதனால் மாற்றவோ நிறுத்தவோ இயலாது

ஆனால்

அதிலிருந்து பாதுகாப்பு பெற என்ன செய்யலாம் கால்களில் செருப்பு அணிந்து கொள்ளலாம்

தலையிலே தாக்கும்போது குடையை பிடித்துக் கொள்கிறோம்

இதுபோலவே

இயற்கையில் ஏற்படுகின்ற எல்லா மாற்றங்களையும்

தட்பவெப்ப சூழ்நிலையில் இருந்து நம்மை காத்துக்கொள்ள

உடைகள், வீடுகள், பொருட்களை உற்பத்தி செய்கின்ற அறிவை நாம் பெற்றுக் கொண்டோம்

ஆகவே, இறை நீதி என்பது உருவாக்கப்பட்டதல்ல, உருவானது

அது மாறாதது

குறுஞ்சி, முல்லை, மருதம் நெய்தல் பாலை என்ற ஐந்து நிலங்களில் மனிதன் வாழ ஆரம்பித்தபோது

மருத நிலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் வி வ ச்சாயத்தைக் கண்டுபிடித்தார்கள்

மனிதன் தனது தேவைகளுக்கான உணவு பொருள்களை உற்பத்தி செய்தார்கள்

அவற்றின் தேவையாக இருக்கும்போது

மேற் பகுதியில் இருந்த காட்டுப்பகுதியிலும்

மலைப்பகுதியிலும் வாழ்ந்த மக்கள் அவற்றைக் கொள்ளை அடித்து சென்றார்கள்

அவர்களிடம் இருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள

தங்கள் குழுவில் இருந்தவர்களில் நல்ல உடல்வாகு உள்ள மனிதனை தேர்தெடுத்து

அவன் கையிலே ஒரு கம்பு கொடுத்து

அடையாளம் காண்பதற்காக தலையில் ஒரு துணி

அவனின் பராமரிப்பிற்காக சில தானியங்கள்

அவன் உதவிக்காக சிலரை வைத்துக் கொள்கின்ற உரிமை

இவற்றையெல்லாம் அந்த மக்கள் கொடுத்தார்கள்

அந்த கோள்களே செங்கோல்கலாக

அந்த தலையில் அணிந்த துணியே கிரீடமாக

கொடுக்கப்பட்ட தானியங்களே வரியாக

அவர்கள் சேர்த்த கூட்டமே வீரர்களாக, மாறியது

இவ்வாறு மாறும்போது

ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனுக்கோ,
உயிரினத்திற்கோ துன்பம் தரக் கூடாது

என்ற சிந்தனை எழுந்தபோது வந்தது தான் சட்டம் என்ற நீதி

இவை காலத்திற்கு காலம் மாறுபடும்

ஊருக்கு ஊர் மாறுபடும்

ஒரு ஊரில் இருக்கக்கூடிய சட்டம்

மற்றொரு ஊரிலே தேவையற்றதாக இருக்கும்

அல்லது அது பயன்பாடு இல்லாததாக இருக்கும்

ஆகவே சட்டம் என்பது

மாற்றக்கூடியது, மாறக்கூடியது,

மாறும் தன்மை உடையது,

மாறிக்கொண்டே இருப்பது

எது நிலையானது என்றால்

இறை நீதி என்ற இயற்கை நீதியே நிலையானது

உருவாகிய நீதி, உருவாக்கப்பட்ட நீதி எல்லாம்

நீதி நெறி உணர் மாந்தராகி வாழ வேண்டும் என்பது தான் மகரிஷி கொண்டார்கள்.

துணைநின்ற நூல்கள்

கம்பராமாயணம், சுவாமி சித்பவானந்தர்.

கம்பராமாயணம், வ.சுப.மாணிக்கம்

இணையதள தகவல்கள்

ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிஷி

கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

(மானுடம் வென்றதம்மா)

உலக காப்பிய வரலாற்றில் மறுக்க முடியாத மாமேதை!

கம்பன்

ஆன்மீக இலக்கிய வரலாற்றில் மறைக்க முடியாத மகான் அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி.!

உலகூட்டும் ஒரு மாகடலும், உள்ளங் குளிர்விக்கும் ஒரு மகாநதியும் சந்திக்கும் முகத்துவாரத்தில் முளைத்திருக்கும் சிறுநாணல், இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கச் சிந்திக்கும் முயற்சிதான் இந்த ஒப்பாய்வு படைப்பு.

ஆன்மீக நெறிகளை உலகுக்கு அளித்த அருளார்கள் பலர் அவதரித்த புண்ணிய பூமி என்ற பெருமை பாரதநாட்டுக்கு உண்டு.

இமயம் முதல் குமரி வரை பரந்துவிரிந்து கிடக்கின்ற இந்தப் பூமியில் இன்று மனித குலம் மனித நேயத்தோடு நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் அது மனித குலத்தில் மகத்தான சக்தியாகும்.

இந்த வகையில் தமிழகத்தில் தோன்றி அருள்நெறியை பரப்பியவர்கள் கம்பனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஆவார்கள்.

மனித நேயம், மனிதனோடு சமூகம் சார்ந்த சிந்தனைகளை உலக மக்களுக்குப் பரப்பிக் கொண்டிருப்பவர்கள். உலக மக்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடுவதே நோக்கமாகக் கொண்டு போதித்தவர்கள்.

“வாடிய பயிரைக் கண்ட போலெல்லாம் வாடினேன்” என்று உலக உயிர்களிடத்தில் அன்பு, கருணை, போன்ற உயிர்நேயத்தை உலகுக்கு கற்றுக் கொடுத்தவர் வள்ளலார்.

“எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்றும் அறியேன் பராபரமே” என்று அனைத்து உயிர்களிடத்தும் அன்பு பராட்டியவர் தாயுமானவர்.

இந்த நோகத்தோடு தான் கம்பனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் மனித நேயத்தை மக்களிடையே இன்றும் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மனித நேயத்தை உலகுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தவர் அயோத்தி மன்னன் இராமன் ஆவார். அந்த வகையில் தான் வேதாத்திரியும் மனித நேயம் தலைகாக்க ஆன்மீகத்தோடு இணைத்துப் போதித்தார்.

மனித நேயத் தோற்றம்

உலக உயிர்களிலும் அறிவு நிலையில் உயர்ந்தவன் மனிதன். அவனால் மட்டும்தான் அனைத்தையும் உணரமுடியும்.

உயிர்களுள் உயர்ந்தவனாக இருந்தாலும் மனிதனுக்கு வாழ்வில் பல இன்னல் இருந்தாலும், புலன் மயக்கத்தாலும் பழக்க வழக்கத்தாலும் மனிதன் வாழ்வு தடமாறித் சென்றது.

இத்தடுமாற்றத்தை நெறிப்படுத்த வேண்டும் என்ற சிந்தனை சிலர் உள்ளத்தில் எழுந்தது. அந்த சிந்தனையில் தீர்வு காண தோன்றியது மனிதநேயம் ஆகும்.

மனித நேயம் என்பதற்கு வேதாத்திரியம் தரும் கருத்துகள் சிந்திக்கத்ததக்கன.

- “நீண்ட காலமாக அகன்ற உலகத்தில் அநேக இடங்களில் வசித்து வருகின்ற மக்களிடையே அனுபவங்களைத் திரட்டி ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுத்து அனைவரும் பயன்பெற்று வாழ ஒரு தெளிந்த சிக்கலில்லாத வாழ்கை நெறி மனித

குலத்திற்குத் தேவைப்பட்டது. இந்த புனிதமான தேவையை நிறைவு செய்ய உருவாகிய கருத்துத் தொகுப்பும்,செயல்விளக்கமும் கொண்டதுதான் மனித நேயம் ஆகும். (அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி)

மனித நேயமும் கம்பனும்

கம்பன் தனது இராமயணப் பெருங் காவியம் முழுவதிலும் மானுடர், மானுடம், மனிதர் என்னும் சொற்களை மிகவும் அதிகமான அளவில் பல இடங்களிலும் பயன் படுத்தியுள்ளார்.

கடவுளேயானலும் மனித வடிவில் வந்துதான் தனது அருஞ் செயல்களைச் செய்து முடிக்கிறார் என்னும் கருத்தும் அரிய செயல்ளைச் செய்து முடிக்கும் பெரியோர் கடவுள் நிலைக்கு உயர்த்தப்படும் கருத்தும் பாரத நாட்டின் சீரிய சிந்தனையாளர்களிடம் பரவலாகவும் பிரபலமாகும் காணப்படுகிறது.

இந்த வகையில் கடவுள் அவதாரமாக இராமன் பாத்திரப் படைப்பு மனிதநேயம் மிக்கவராக படைக்கப்பட்டுள்ளது.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் என்பது வள்ளுவர் வாக்காகும்.

இராமயணக் கதையில் அயோத்தி, கிட்கிந்தை, இலங்கை ஆகிய அரசியல் மையங்கள் களங்களாக அமைந்துள்ளன.

இந்த மூன்று நாடுகளிலும், இந்த மூன்று அரசுகளின் கீழ் வாழ்ந்தவர்கள் மனிதர்ளேயெனினும் சமுதாய வளர்ச்சி நிலையிலும்,

பண்பாட்டிலும், பழக்க வழக்கங்களிலும் நடையுடை பாவணைகளிலும், எண்ணங்கள், மனோபாவங்கள், சிந்தனைப் போக் குகள் முதலியவற்றிலும்,

கல்வி, கலாச்சாரம், அறிவாற்றல், செல்வச் செழிப்பு, வாழ்க்கை வழி முறை, அறநெறி, ஒழுக்க நெறி, முறைகள் பழக்கவழக்கங்கள் முதலிய வற்றிலும்

மாறுபட்டடவர் களாகவும், வேறுபட்டவர்களாகவும், வேறுபட்ட வளர்ச்சிப் படிகளைக் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தார்களென்பதைக் கம்பனுடைய காவியத்தில்காண முடிகிறது.

இன்று மட்டுமல்ல, அவர்கள் கனவு கண்ட சமத்துவ சமூகம் வரை பேசப்படுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை

மனித நேயமும் மகரிஷியும்

இம்மண்ணில் மனித நேயத்தைப் போதித்த முதல் மனிதன் கம்பனின் இராமன் என்றாலும், வள்ளலார் எப்படி அனைத்து உயிர்களிடத்தும் கருணை காட்ட வேண்டும் என்னும் உயிர் இரக்க மனித நேயத்தைப் போதித்தாரோ அதைப்போல் மகரிஷியும்அனைத்தது மக்களிடையும் மனித நேயம் வளர வேதாத்திரியத்தை படைத்தார்.

சாதி பேதமற்ற மனித நேயத்தில் சங்கமித்தவர்கள் இன்றில்லை. அதற்குச் சாட்சியாக இன்று மகரிஷியின் பணிகள் அந்த இடத்தை நிரப்புகின்றன.

மனித நேயத்தைப் போதித்த இந்தப் புண்ணிய மண்ணில் கொடியவர்களையும் மரணத்தில் மன்னிக்கின்ற பண்பு இந்திய மக்களுக்கு உண்டு என்பதை மகரிஷி உணர்த்தியுள்ளார்.

“மனித நேயம் வறுமை கண்ட போது வருந்துகின்றது. வறுமையில் சில சமயம் மனித நேயம் தொலைந்து போய்விடுகிறது.

மனிதநேயம் கருதிச் செய்யும பொதுச் சேவையும் விரக்தியால் மதிப்பிழந்து போய்விடுகிறது என்கிறது வேதாத்திரியம்.

இந்த காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் ஒரு மனித நேயம் வேண்டும். இது மனித சமுதாயத்தோடு உயர்ந்தாக இருக்க வேண்டும்.

இதுவரையில் தோன்றிய அனைத்து மதங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க வேண்டும். மனிதநேயம் வேதாத்திரியப் பார்வையில்கர்மயோகம் என்றுதான் இருக்க வேண்டும் என்பதை மகரிரிஷி உணர்த்தியுள்ளார்.

எனெனில், கர்மயோகம் தான் நாம் செய்யும் செயலினால் இறைவனைக் காண்பது என்பதாகும்.

இத்தகைய செயல்களினால்தான் சமுதாயம் வளர்ச்சி பெறும் என்பதில் வேதாத்திரியத்தின் கனவுகள் வீணாகுவதில்லை.

- மனிதநேயமிக்க சமுதாயம் உருவாக வேண்டும்
- மனிதநேயம் வளர நல்ல நாற்றங்கால்களை அமைக்க வேண்டும்.
- மனிதநேயம் ஒரு மானுடத்தின் கீழ் நிலைக்க வேண்டும் என்பது வேதாத்திரியத்தின் கனவாகும். மானுடம் வென்றதம்மா என்பது கம்பனின் கனவாகும்.
- இவை முழமையும் நனவாகும் எனபதில் ஐயமில்லை.

வேதாத்திரி மகரிஷி என்றொரு மானிடன் பிறந்த பெருமைக்குரியது தமிழ்நாடு என்று பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறது மானுடம்.

ஆம்! மகரிஷி மானுடத்தைப் பாடிய கவிஞர்! ‘மானுடம் வென்றதம்மா!’ என்று கம்பனைப் போல் பாடுகின்றார்!

கடவுள்கள் வெற்றி பெறுவது அதிசயமன்று. அரசர்கள் வெற்றி பெறுவது அதிசயமல்ல. மனிதன் வெற்றி பெற வேண்டும். இது வேதாத்திரியத்தின் குறிக்கோள்!

வேதாத்திரியம் தனது தத்துவங்களை சராசரி மனித உணர்வுகளுடைய குணநலன்களாகப் படைத்துள்ளார்.

மனிதனின் உயர்தகைமை, இன்று பாழ்பட்டு நிற்கும் இழிநிலைமை, மீட்டெடுத்து மேம்படுத்த வழிவைகைமை, ஆகியவற்றைக் காட்டும் வேதாத்திரியக் கவிதைகள் மனங் கொளத்தரு மாண்போடு ஒளிர்கின்றன.

“பல சீவ இனங்களிலே மனிதனே உயர்ந்தோன்” (பாடல் எண். 293) என்பதை மகரிஷியின் வாக்கில் காண்கையில் நம்முள் புதிய உணர்வு புகுகிறது.

“சிந்தனை அறிவின் சிறப்பே மனிதன்”

“செவ்விய அறிவின் சிறப்பே மனிதன்”

“திவ்விய உருவின் திறமே மனிதன்”

“உயர்ந்த சக்தியாம் ஒளியே மனிதன்”

உலகில் உயர்ந்த உருவமே மனிதன்”

பேரறிவாகிய பிம்பமே மனிதன்” (ஞாக.பா.167)

என்றெல்லாம் மனிதனின் உயர்நிலைகளை வேதாத்திரியம் சித்தரிக்கயைில் நம்மீதே நமக்கு ஒரு மதிப்பு வளர்கிறது. மேன்மை புலப்படுகிறது.

மாண்புகள் மிக்க மனிதன் இன்று மண்ணில் எவ்வாறு உள்ளான்?

“உணவைத் தேடும் காக்கும் உண்ணும் எண்ணும்

ஒருவகை இயந்திரமாக மனிதன் ஆனான்” (ஞாக.பா.167)

“பணத்திற்கும் பண்பிற்கும் நடக்கும் போட்டியில்

குணத்தில் மனிதர்கள் குறைந்தோ ராகின்றார்கள்” (ஞாக.பா.49)

”நிகழ்கால மனிதனைக்“ குறித்த இந்தப் படப்பிடிப்புகள்,

- “தேடிச் சோறுநிதம் தின்று வாடும் வேடிக்கை மனிதர்”,
- “உண்டு உறங்கி இடர் செய்து வாழும் கலக மானிடப் பூச்சிகள்”

என்னும் மகாகவி பாரதியின் சித்ரிப்புகளை மனக்கண் முன் கொணர்கின்ற. மாண்புகள் இழந்த மனிதனை மீடெடுத்து மேம்படுத்த,

“மனிதனவன் உயர்மனித னாக வாழச்செய்யும்

மனவளக் கலையினைப் பரப்பிநலம் காண்போம்” (ஞாக.பா.169)

என இன்று தாழ்ந்துள்ள மனிதன் உயர்ந்துள்ள மனிதனாக வேண்டிதன் தேவையையும் அதற்கான வழியும் காட்டுகிறது வேதாத்திரியம். மதங்களைக் கடந்து மனித நேயத்தை கூறுவதால்தான் இன்றளவும் கம்மபராமாயணமும் வேதாத்திரியமும் நிலைத்து நிற்கிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

கம்பராமாயணம், சுவாமி சித்பவானந்தர்.

கம்பராமாயணம், வ.சுப.மாணிக்கம்

இணையதள தகவல்கள்

ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிஷி

வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000, மன்னார்குடி பானுகுமார்.

பானுகுமார் படைப்புலகம்

(171 புத்தகங்கள் 31.12.2021)

PDF www.banukumar.in

ஆன்மீகம்

1. தியானம் பழக 100 தியான சிந்தனைகள்
2. அறிவியல் நோக்கில் 100 ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
3. கோள்களை வென்ற இடைக்காட்டுச் சித்தர்

வாழ்க்கை வரலாறு

1. நெப்போலியன் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
2. புத்தர் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
3. இயேசுவின் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
4. குருவுடன் வாழ்ந்தவர் (புலவர் தியாகராஜனார்)
5. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்

தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.
2. டென்சனை வெல்வது எப்படி?
3. காலமே உன் உயிர்
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்
5. ஓய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை

வேதாத்திரி மகரிஷி 1

1. இந்திய தத்துவ வரலாற்றில் வேதாத்திரி மகரிஷி
2. வேதாத்திரி மகரிஷி பற்றி 100 அறிஞர்கள்.
3. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 1)
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 2)
5. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 3)
6. தினசரி தியானம்.
7. வரலாறு போற்றும் குரு சீடர்கள்
8. “வாழ்க வளமுடன் என்ற வார்த்தை! சரியா? தவறா? இலக்கணம் என்ன சொல்கிறது?
9. பன்முகப்புரட்சியில் வேதாத்திரி மகரிஷி
10. பன்முகப் பார்வையில் வேதாத்திரி மகரிஷி
11. வேதாத்திரி மகரிஷியின் தத்துவ தரிசனங்கள்
12. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
13. போரில்லா நல்லுலகம்
14. அதுவானால் அதுவே சொல்லும்
15. உய்யும் வகை தேடி அலைந்தேன்.
16. தினந்தோறும் வேதாத்திரியம்
17. வாழும் வேதாத்திரியம்

18. என்னைச் செதுக்கிய வேதாத்திரியத்தின் ஞானக்களஞ்சியம்
19. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
20. மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்
21. தாயுமானவர் வள்ளலார் வேதாத்திரி மூவரும் ஒருவரே
22. வேதாத்திரியம் கற்போம்
23. மனைவிக்கு மரியாதை
24. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் வறுமை என்பது இல்லை.
26. அவதாரப் புருஷர் அருட்தந்தை
27. வேதாத்திரியம் ஒரு ஜீவ யாத்திரை
28. வேதாத்திரியத்தில் அறம்

ஒப்பாய்வு (வேதாத்திரி மகரிஷி)

1. வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
2. மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
3. தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
4. ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்
5. வேதாத்திரியத்தில் கலந்த நதிகள்.
6. ஞானதீபமும் ஞான ஒளியும்.
7. கிழக்கும் மேற்கும்
8. வேதமுதல்வரும் வேதாத்திரியும்
9. ஞான வள்ளல்கள் (ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் வேதாத்திரி மகரஷியும்)
10. பாமரமக்களின் தத்துவஞானிகள் (அச்சில்)
11. சித்தர்களும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
12. மாணிக்க வாசகரும் வேதாத்திரியும்
13. சிவவாக்கியாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
14. ஆனந்தக் களிப்பும் பேரின்பக் களிப்பும்
15. சுகவாரியும் பேரின்ப ஊற்றும்
16. பட்டினத்தாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
17. கன்பூசியசும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
18. ஐன்ஸ்டைனும் வேதாத்திரியும்
19. ஷேக்ஸ்பியரும் வேதாத்திரியமும்
20. புத்தரின் தம்மபதமும் வேதாத்திரியமும்

தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்தமான பரம்.
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சின்மயானந்த குரு.
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொருள் வணக்கம்.
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் தேஜோமானந்தம்.
5. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எங்கும் நிறைந்த பொருள்..
6. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சச்சிதானந்த சிவம்.
7. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் கருணாகரக் கடவுள்
8. தாயுமானவர் வள்ளலார் வேதாத்திரி மூவரும் ஒருவரே
9. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பாயப்புலி
10. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பைங்கிளிக் கண்ணி
11. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொன்னை மாதரை
12. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆகார புவனம்
13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எந்நாட்கண்ணி
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சித்தர் கணம்
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மௌனகுரு வணக்கம்
16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மலைவளர்க் காதலி
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இந்திரியங்களின் கொட்டடம்
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மனம் என்னும் மாயை
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆறுபகைவர்கள்
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் அருள்தாகம்
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இறைவழிபாடு
22. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் வழிபாடு ஏன்,
23. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்த இயல்பு
24. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி பாகம் 1
25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி பாகம் 2
26. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி பாகம் 3

திருவாசகமும் வேதாத்திரியமும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் யாத்திரைப் பத்து.

2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சப் பத்து.
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அடைக்கலப் பத்து.
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் செத்திலாப் பத்து.
5. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அதிசயப் பத்து.
6. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் உயிர் உண்ணிப் பத்து.
7. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குழைத்தப் பத்து.
8. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் பிடித்தப் பத்து.
9. வேதாத்திரியப் பார்வையில்திருவாசகத்தின் பிரார்த்தனைப் பத்து.
10. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சிவபுராணம்
11. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆசைப் பத்து
12. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சோ பதிகம்
13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அருட்பத்து
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அற்புதப்பத்து
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அன்னைப்பத்து
16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் கண்டபத்து
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குயிற்பத்து
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சென்னிப்பத்து
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் புணர்ச்சிப்பத்து
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் வாழாப்பத்து
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆனந்த பரவசம்
22. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குலாப்பத்து

பாரதியாரும் வேதாத்திரியமும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் ஞானப்பாடல்கள்
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் தத்துவப் பாடல்கள்
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் பிரம்மஞானம்
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் மானுட சிந்தனைகள்

ஜென்னும் வேதாத்திரியமும்

1. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 1

2. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 2
3. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 3
4. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 4
5. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 5

தாயுமானவர் தாயுமானவர்

1. சேரவாரும் ஜெகத்தீரே
2. தாயுமானவரின் இலக்கிய நயம்
3. தாயுமானவரின் மெய்ப்பொருள்
4. தாயுமானவரின் சமயநெறி
5. தாயுமானவரின் உடல் பொய்யுறவா?
6. தாயுமானவரின் கடவுள் கோட்பாடு
7. தாயுமானவரும் மகான்களும்
8. தாயுமானவர் ஆன்மீக வாதியா? அரசியல் ஞானியா?
9. தாயுமானவர் தரும் இடம், பொருள், ஏவல்
10. தாயுமானவரின் அத்வைதமும் வேதாத்திரியின் அத்வைதமும்
11. தாயுமானவரின் ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
12. தாயுமானவரின் ஞானதாகம்
13. தாயுமானவரின் இலட்சியப் பயணம்
14. தாயுமானவரின் பிரபஞ்சக் கோட்பாடு
15. தாயுமானவரின் உயிர் விளக்கம்
16. GARLAND OF PARAAPARAM
17. தாயுமானவர் போற்றும் அறம்
18. அறிவேதான் தெய்வமென்றார் தாயுமானவர்
19. ஏன் அவதரித்தார்கள்?
20. தாயுமானவரின் பரநடையும் உலக நடையும்
21. இன்பம் பெறும் வழி யாது? தாயுமானவர்
22. தாயுமானவர் பாடல்களில் மனம்
23. தாயுமானவர் வழிபாடு ஏன்?
24. தாயுமானவருக்கு மறுபிறவி உண்டா?
25. கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் தாயுமானவர்
26. கடவுளின் விலாசம் தருகிறார் தாயுமானவர்
27. தாயுமானவர் எதை பலி கொடுக்கச் சொன்னார்?
28. தாயுமானவர் தரும் இறைவழிபாடு

29. தாயுமானவருடன் வாழ்வோம்
30. தாயுமானவரின் உவமைகள் 100

ஜென்னும் திருவாசகமும்

1. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 1
2. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 2
3. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 3

புலவர் தியாகராஜனார்

1. குருவுடன் வாழ்ந்தவர்
2. வரலாறு போற்றும் குரு சீடர்கள்
3. புலவர் தியாகராஜனார் அரிய செய்திகள் 100
4. குரு பக்தியின் வடிவம் புலவர் தியாகராஜனார்

மன்னார்குடி

1. மன்னார்குடி மன்னார்குடிதான் அரிய செய்திகள் 1000
2. ஞாபகம் வருதே ஊர் ஞாபகம் வருதே!
3. மன்னார்குடி வரலாறு

தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.
2. டென்சனை வெல்வது எப்படி?
3. காலமே உன் உயிர்
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்.
5. ஓய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை
6. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்

சிறுகதைகள்

1. செயலே விளைவு
2. தவம்
3. தொலைந்து போன உறவுகள்
4. பத்மாவும் கதவும்

ஆராய்ச்சி

பானுகுமார் படைப்புலகம்

1. நானும் என் எழுத்தும்
2. நீங்களும் எழுதலாம் வாங்க
3. புத்தகம் எழுதலாம் வாங்க
4. வேதாத்திரியத்தில் எழுதலாம் வாங்க
5. ஒப்பாய்வு இலக்கியம் எழுதலாம் வாங்க
6. நான் ஏன் எழுதுகிறேன்

பானுகுமார் படைப்புகளில் பொருளடக்கங்களின் தொகுப்பு

பானுகுமார் படைப்புகளில் பொருளடக்கங்களின் தொகுப்பு ஒன்பது பாகங்கள்

கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

1. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 1 (இலக்கிய திறனும் கருத்தியலும்)
2. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 2 (நாடும் அரசும்)
3. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 3 (இறை சிந்தனைகள்)
4. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 4. (மானுடம் வென்றதம்மா)

2.vethathiriam Banukumar

Youtube channel Titles

1. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள் பாகம்
2. வேதாத்திரி மகரிஷி ஒப்பாய்வு இலக்கியம் பாகம் 1
3. வேதாத்திரி மகரிஷி ஒப்பாய்வு இலக்கியம் பாகம் 2
4. விவேகானந்தரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் பாகம் 1
5. விவேகானந்தரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் பாகம் 1
6. விவேகானந்தர் கதைகளும் வேதாத்திரியமும்
7. ராமகிருஷ்ணர் கதைகளும் வேதாத்திரியமும்
8. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
9. பட்டினத்தாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
10. பென்ஞமின் பிராங்களினும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
11. மாக்கிய வெல்லியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

12 தாயுமானவரின் சுகவாரியும் வேதாத்திரியாரின் பேரின்ப ஊற்றும்

13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பரசிவ வணக்கம்.
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பரிபூராணானந்தம்
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்தமான பரம்

16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மௌனகுரு வணக்கம்
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் தேஜோ மயானந்தம்
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொருள் வணக்கம்
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சின்மயானந்த குரு
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் பிடித்த பத்து
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அதிசயப் பத்து
22. வேதாத்திரிய பார்வையில் திருவாசகத்தின் பிரார்த்தனைப்பத்து
23. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அடைக்கலப் பத்து
24. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குழைத்த பத்து
25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆசைப் பத்து
26. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் செத்திலா பத்து
27. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் உயிர் உண்ணிப் பத்து
28. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் யாத்திரைப் பத்து.
29. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சப் பத்து
30. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சோ பதிகம்
31. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சிவபுராணம்
32. மாணிக்கவாசகரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
33. புத்தக வெளியீடு
34. வேதாத்திரிய சிந்தனைகள் பாகம் 1
35. வேதாத்திரிய சிந்தனைகள் பாகம் 2
36. வேதாத்திரிய சிந்தனைகள் பாகம் 3
37. வேதாத்திரிய சிந்தனைகள் பாகம் 4
38. வேதாத்திரியப் பார்வையில்பாரதியாரின் மானுட சிந்தனைகள்
39. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் ஞானப் பாடல்கள்
40. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் பிரம்மஞானம்
41. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் தத்துவ பாடல்கள்
42. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 1
43 .ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 2
44. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 3
45 ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 4
46. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 5
47. காலமெல்லாம் வேதாத்திரியம்
48. வேதாத்திரியப் பார்வையில் ஆழ்வார்கள் காட்டும் முக்தி
49. என்னைச் செதுக்கிய நூல்
50. தினசரி தியானம் சனவரி

51. தினசரி தியானம் பிப்ரவரி
52. தினசரி தியானம் மார்ச்
53. தினசரி தியானம் ஏப்ரல்
54. தினசரி தியானம் மே
55. தினசரி தியானம் ஜூன்
56. தினசரி தியானம் ஜூலை
57. தினசரி தியானம் ஆகஸ்டு
58. தினசரி தியானம் செப்டம்பர்
59. தினசரி தியானம் அக்டோபர்
60. தினசரி தியானம் நவம்பர்
61. தினசரி தியானம் டிசம்பர்
62. தாயுமானவரின் சிந்தனைகள் பாகம் 1
63. தாயுமானவரின் சிந்தனைகள் பாகம் 2
64. தாயுமானவரின் சிந்தனைகள் பாகம் 3
65. தாயுமானவரின் சிந்தனைகள் பாகம் 4
66. தாயுமானவரின் சிந்தனைகள் பாகம் 5
67. தாயுமானவர் ஒப்பாய்வு இலக்கியம்
68. ஜென் புத்தரும் தாயுமானவரும் பாகம் 1
69. ஜென் புத்தரும் தாயுமானவரும் பாகம் 2
70. ஜென் புத்தரும் தாயுமானவரும் பாகம் 3
71. தாயுமானவரின் ஆனந்தக்களிப்பு
72. மாணிக்கவாசகர் சிந்தனைகள்
73. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 1
74. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 2
75. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 3
76. புலவர் தியாகராஜனார் பாகம் 1
77. ஞாபக அலைகள் (மன்னார்குடி) பாகம் 1
78. ஞாபக அலைகள் (மன்னார்குடி) பாகம் 2
79. அறிவியல் நோக்கில் ஆன்மீகச் சிந்தனைகள் பாகம் 1
80. அறிவியல் நோக்கில் ஆன்மீகச் சிந்தனைகள் பாகம் 2
81. அறிவியல் நோக்கில் ஆன்மீகச் சிந்தனைகள் பாகம் 3
82. ஆன்மீகம் ஆன்மீகம்
83. டென்சனை வெல்வது எப்படி? பாகம் 1
84. டென்சனை வெல்வது எப்படி? பாகம் 2
85. டென்சனை வெல்வது எப்படி? பாகம் 3

86. தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை
87. சுயமுன்னேற்றம்
88. பத்திரகிரியார் சிந்தனைகள்
89. மன்னார்குடி
90. ஆராய்ச்சி - நன்மக்கட்பேறு
91. பொதுவானவை
92. மனைவிக்கு மரியாதை
93. திருமூலர் சிந்தனைகள்.
94. ஆண்டாள் சிந்தனைகள்
95. திருமழிசைஆழ்வார் சிந்தனைகள்
96. திருக்குறள் சிந்தனைகள்
97. அப்பர் சிந்தனைகள்
98. பட்டினத்தார் சிந்தனைகள்
99. பட்டினத்தார் ஒப்பாய்வு
100. சிவவாக்கியார் சிந்தனைகள்
101. ஔவையார் சிந்தனைகள்
102. சித்தர்கள் சிந்தனைகள்
103. திருமங்கையாழ்வார்
104. வள்ளலாரின் சிந்தனைகள்
105. பசி என்னும் பாவி
106. பொருள் வறுமையா? அறிவு வறுமையா?
107. Retirement Speech
108. Audio speech part 1
109. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அருட்பத்து
110. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அற்புதப்பத்து
111. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அன்னைப்பத்து
112. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் கண்டபத்து
113. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குயிற்பத்து
114. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சென்னிப்பத்து
115. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் புணர்ச்சிப்பத்து
116. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் வாழாப்பத்து
117. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குலாப்பத்து
118. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆனந்த பரவசம்
119. மனவளக்கலையில் வாசி யோகமா?

120. வேதாத்திரியம் மானுட வேதம்

121. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மலைவளர்க் காதலி

122. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எங்கும் நிறைகின்ற பொருள்

123. வேதாத்திரியப் பார்வையில் கருணாகரக் கடவுள்

124. மனவளக்கலையின் மகத்துவம்

125. அருட்தந்தையே நீ ஒரு அற்புதம்

126. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவர் காட்டும் ஆறு பகைவர்கள்

127. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இறைவழிபாடு

128. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எந்நாள் கண்ணி பாகம் 1

129. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் அருள்தாகம்

130. முதுமையிலும் உற்சாக வாழ்க்கை பாகம் 1

131. முதுமையிலும் உற்சாக வாழ்க்கை பாகம் 2

132. முதுமையிலும் உற்சாக வாழ்க்கை பாகம் 3

133. புலவர் தியாகராஜனார் வாழ்வில் சுவையான நிகழ்ச்சிகள் பாகம் 2

134. புலவர் தியாகராஜனார் வாழ்வில் சுவையான நிகழ்ச்சிகள் பாகம் 3

135. தாயுமானவரின் தத்துவங்கள்

136. வேதாத்திரியத்தில் கலந்த நதிகள் (வேதாத்திரியம் ஒப்பாய்வு 2)

137. பேரக்குழந்தைகளை மகிழ்வது எப்படி?

138. வேதாத்திரியப் பார்வையில் மனிதனும் மதமும் பாகம் 1

139. திருமந்திரமும் வேதாத்திரியமும்

140. நன்மக்கட்பேறு 100 நற்சிந்தனைகள்

141. வேதாத்திரியம்

142. நானும் என் எழுத்தும்

143. நீங்களும் எழுதலாம் வாங்க

144. புத்தகம் எழுதலாம் வாங்க

145. வேதாத்திரியத்தில் எழுதலாம் வாங்க

146. ஒப்பாய்வு இலக்கியம் எழுதலாம் வாங்க

147. நான் ஏன் எழுதுகிறேன்.

148. வாழ்க்கையை வெற்றி கொள்வது எப்படி? (வேதாத்திரியப் பார்வையில் 100 டிப்ஸ்)

149. மானுடம் சிறந்த வாழ்க்கை வாழ வேதாத்திரியத்தின் பத்து கட்டளைகள்

150. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் (இலக்கியத் திறனும் கருத்தியலும்)

151. சிறுகதைகள்

152. வேதாத்திரியத்தில் அறம்

153. கருமையமா? ஹார்டு டிஸ்க்கா?

154. பருவயதில் தடுமாற்றமா? பெற்றோர்கள் கடமைகள் என்ன?

155. யோகாசனம்

156. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் (நாடும் அரசும்)

157. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் (இறைச் சிந்தனைகள்)

158. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் (மானுடம் வென்றதம்மா)

159. ஷேக்ஸ்பியரும் வேதாத்திரியமும்

160. புலவர் தியாகராஜனார் அனுபவ உரைகள் பாகம்

161. வேதாத்திரியச் சிந்தனைகள் பாகம் 5

162. ஆனந்தமான வாழ்க்கைக்கு 100 டிப்ஸ்

163. அரிய செய்திகள்

164.மாவீரன் நெப்போலியன் அரிய செய்திகள் பாகம் 2

165. தன்னம்பிக்கை மலர்கள் பாகம் 2

166. அமெரிக்க மண்ணில் ஆறு மாதங்கள்

167. திருவள்ளுவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

168. புத்தரும் வேதாத்திரியமும்

169. சித்தர்களும் வேதாத்திரியமும்

170.மாவீரன் நெப்போலியனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

171. புத்தரின் தம்மபதமும் வேதாத்திரியமும்

172.மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

173.திருமூலரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

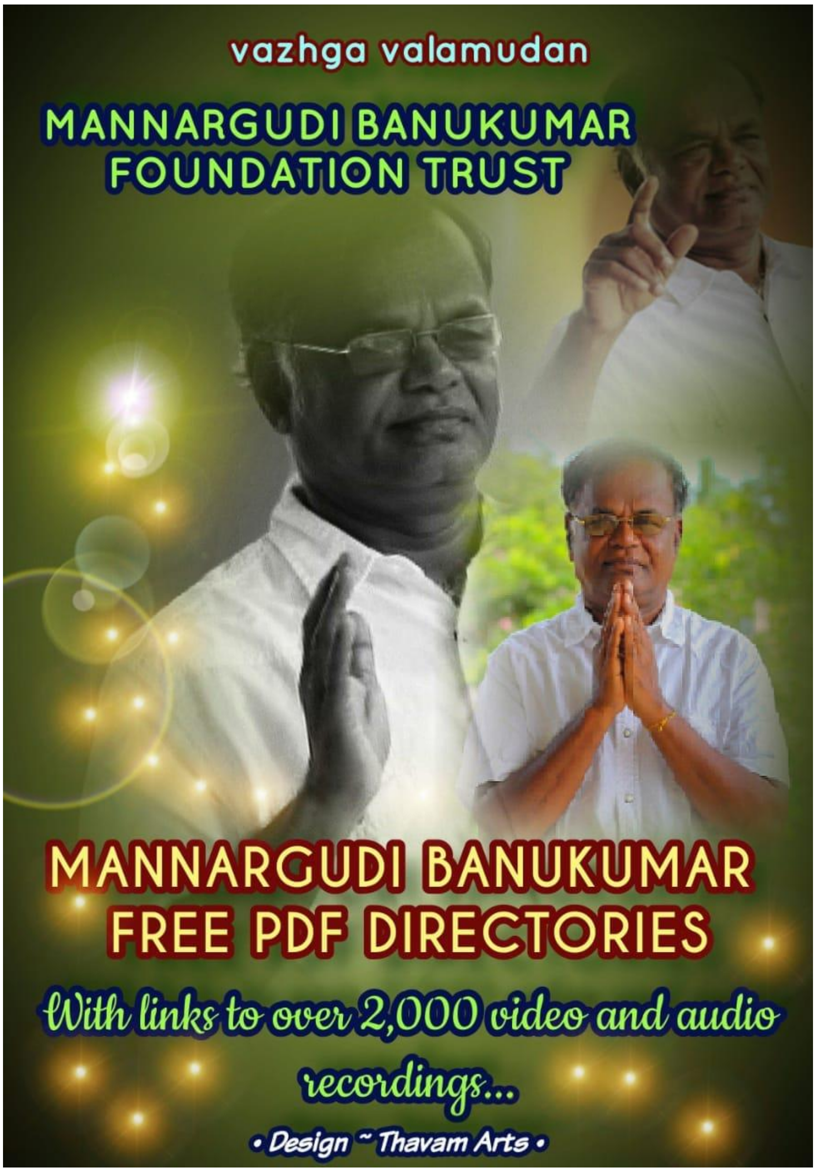
vazhga valamudan
MANNARGUDI BANUKUMAR
FOUNDATION TRUST
MANNARGUDI BANUKUMAR
FREE PDF DIRECTORIES
With links to over 2,000 video and audio recordings...
• Design ~ Thavam Arts •